

[illegible]

W. J. L.

بدون نیاز و مشغولی به دور انجمن کاری شمع و طهارت همه غرض
همه باز لطافت جمل و از انجمن برود و سن لال انکی و معراج
خمار آلوده چشم است بیمار و آورده بگر و مشق نام سزار شده
فر از چشم ابرو جهان مری کدیا است بر انکو که بر جسد مرغ
دل خوشه مبار بر آورده بر کان بال بر داری جان مصطفی
نوش حرف شده از نیک باشتن در شمع و نور جان
زبان بر میان کفج لب که از لفظ خال چندین قطره
شک نشانه که کتاب دارم و دانی است یانه بر یامی سی
مالیده دندان جو انجمن در دست قمره نمایان سبایی های
انجمن شود و در این انجمن مردم جو بخوری و هر کس
نمی بودی تفاوت یکسره و خوشان سعادتی جان
کف چون بخور نشید بر لوز جهان پستان که خند و زدی

۸۷۵
۱۳۰۵

در این انجمن
در این انجمن
در این انجمن
در این انجمن

حسب ارباب آینه که دیده زما شمر ماه را میزند کی بود مکر و دوا
آب زندگی بود مکر و این سخن پروانه سام که شمع ساقی آتش
خام سخن چون کرم که در اصل مطلب صدف را نشد کهر

تجارت لب تلخ و زور اما چون زنده دم و دالشت ازید قدرت

شده غم باین پیرایه محبوبی که دانی نشسته بر سر قماران

مطلع الشمس من جهتها و صفت آذنی فی لسانها

تلفظ الیوم من جهتها و صفت الفم من لسانها

مشهد البیت فی شجرها لجاد العزیز با حلقها

والعلو کشفها الفم من لسانها و صفت العزیز

کذا شیب اما چون لوی کبک و صفت العزیز

خوشتر سید از چو دی خیال آید که با آنجو آهنگ اذن

آه که من بخت بدست با تو که خوش بود و نه بدست

در این کتاب

نور الهدی

منوچهر این مختصران برسم تسلیم کرد گفت و زبان سال
برده چشم بونی از روی کار روایت و گفت ای در حرم
الذی یصور کفری الا حرام کفری کفری کفری
برده شد و در حرم سبای تنویر کفری کفری کفری
بقرین برای محراب است بوسه ده گاه که عشق را
شوق حسن خان دول گفته که دست از کار باز بویست
بجاک دون کربان زنده شد شوق عشق ای عشق زنده شد
عراق و کربان عشق و بلیدل باز و بیان ای عشق زنده شد
ایست از کار او و عشق بلیدل و زنی که چو صبا بر کف از غوغا و غوغا
و غوغا و غوغا و مخالف و موافق انداخته اگر راست برستی
ایست از راهی زار او و غوغا و کربان زنده شد و غوغا و غوغا
ایست که از شوق عشق و عشق و عشق و عشق و عشق و عشق
حلقه که از غوغا و غوغا و غوغا و غوغا و غوغا و غوغا

برو اند غدار که در پهلوی شیخ شمع شهرش چنان شعله کشیده و درین
که از انقاس معنوی پرستی او بر توی دیده در میدان محبت مزاجیست
شیخ آفتاب گردیده همان مبر که در ادبی باین محاسن قدم در وادی یاد
گذارد و بی اندیشه قبول کن که نسبت به دست خدای برت است از مولا
ازین سخن شور و خروش که این بجزه اگر از روی جد است خود را بر
کس اگر از طریق نزل است کمتر گزینی و مارا در شکو مکن که گفته اند
عَدَا الصِّرَاطِ فِي الْكَلَامِ كَالْمَلِجِ فِي الطَّعَامِ سَخَّانِ اللَّهُمَّ
حرف نیاید و در دعا و توسل که شایسته او کان ملک است
خود است کاری حسن آمدن خندان و دعا شش اصل شش کان
در آستانند که مجال اهلها مطلب نیافتند و چون در آستانند
که کاین انیسوس نقد جان است و روحانی دین و ایمان یعنی
از چند حواصی دست نشود یک نثاره عمر اندیشه و هر که
اول فکام ناکامی راه فرنگستان بخیاں نویزند چنانکه جلال الدین
نثاره هر آنچه بر راه عکس بدعا شست و کفون بی سر و پا می

هر نه در این دست بیانی نورانی بر روی کوه کردی
 آه سردی چاره غم سببی بهاری طبعی در صحنی شکلیه از قال
 بی نقصی ترا غم سبکه حکم خونی قمار باز قمار خفت و از تو نهانمان
 بباد داده سبک است که هست متاع طافت سوخته آتش و رخ
 حیرت صحنه درنی فوی صحنی بی شغفی نام ای بی غم سبکی
 حسن رخ سبک و سبک بی سبکی است طائر زوار آهسته لانی
 او ای صفت که بهر جوی سر سمانی حیرانی نیست بی سبکمانی
 نادانی بی نام و نشان نیست بی سبکمانی کلام و نام و بی سبکمانی
 صفتوا الصمد که است که اورا با کلام و بی سبکمانی
 است انساب که کمال کتباتی بر ما طوطی و دست و پا
 بهر اسم و استغفار الذین لا یسجدون انما
 حتی فخر الله من فضله که است که بی سبکمانی
 بی سبکمانی که است که بی سبکمانی
 بی سبکمانی که است که بی سبکمانی

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

CONFIDENTIAL

[illegible]

که هر چند شمعانی تنگایرین روز و در خوشی و بدی و حال و حال
و خند آنکه بخون آرزوید این و شمشیر و دیگرین اغوش و شکستن
شیر و کوهی عشق این فاقبولی تر بهر لب ترکب فصولی کل با جوار
بوند کید و هاما محمد حرن الفیت بدید و کشتاید غنچه و اباد و صحرگاه
سهمی را که در کشتن و هود و راه مزاج حسن نازک آنجا است که
لوسی کل بود و بار کریان است که ایا که بگذرد و قدم سس که این
رعدا رسا بهر خوشی و عباد و عمره کر جی با کب نه بند و سید
و افتراک است اسید زلف کشتن غیبت آسان سون باز آنجین
خواب رینان مند و راه کام خوشن کام که عاشق نشند و
از کام و نام بسی دور است ادعایت و حاجت نواز
رنگ امکان بدعایت حرن نظار و بجا جواب صفت
و عین و جواب اولاحت باو شنیده بسان ساینل
بریش آن شته از هم کشیده با خود و بدین آنکل و یک
بهو شریک

۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵

[illegible]

602

41-175

[illegible]

بی خجسته حال بشنو سخن جان شیرین
 ای افتاد فراموشند که این جان
 نماند نه چه ناخجسته ز شیرین بخت صورت دور و اند که سر و دم زرد
 هم نور و راه چو بشنید این سخن فراید دلشک نشد آهی ز دل جان
 آتش سکه زود از حرف سخنش بدو دادند و محمد مجید بیون
 آوردند و کوه زرد غمش خون شد لاله لاله بر آتش دل و یک سخن و سر و مال
 بگفت ای تند خوی نایم گفتار بود و عشق شیرین مبارک از زینها
 در برش بازم دل و دین فدای جان شیرین جان شیرین تو نهاسی

1000

مراده چشند لایق نظر من تحت آید من این محبت برای خطیم
 من بسیار نفهمم شریف اگر بودم در عشق زار بسیار کند در
 پرگار و روز خسر و غریبه چون کدای می کند در در که حسن کدای
 کب در روز باشد در چشم من کاشه در روز باشد به عشق نشان
 را حکایت که سنگ محل خال از شر است زور و عشق شمع کانه
 که بایستی کج در روز باشد شمع کج در روز شمع کافور در روز
 خدا می شعله طوبی شمع از آتش دل در کرم بر کوسه که عشق
 سر کرم ای شمع طوبی شمع از آتش دل در کرم بر کوسه که عشق
 در باب که بود او هم کس اگر در این ملک دولت اندر دولت
 لب در این محبت عشق بر سر عشق از جانب بدو
 زاده است که نفی ای محبت دلان او محبت درگاه
 است و از طرف مادر محبت ای انکشته محبت الله و انوار
 میخندم الله عظمی بارگاه محبت سید عشق و خالق
 المحسن و الامور لا یخسر من مومن در عشق
 و انکشته محبت الله عظمی بارگاه محبت سید عشق و خالق

والقبت عليا محبة مني من عزيزات امرائي

بروید و در آنجا که ایستاد

میرزا حسن با لطف از این کرانه کوه شهاب ز غلامان او فرستاد

چون بماند و غافل شاغل شکره انوار اهل محبت ملا علی را شد

بنام تو نعیم هستم و بدو شناسم که از جمع حسن خیر و از عشق کسفر

نور الهدى و تكملة في دلائل باقية خزي مع غري نداه حسين ابن رسول الله

عالمی جامعہ اسلامیہ امداد بنوہ دارالکرامت حیدرآباد فیض آباد
محمد آصف علی صاحبزادہ

[illegible]

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَلَفُوا مَقَالَاتٍ وَكَانُوا لَكُمْ

مردم شرار و غوغا از مطالب شما است بیکین واسطه واضح است

کامین طلبت مناجت و حد و من فرج با ناولج و حج اسی طار حوالہ و

بعدی محمدی که بنام چهارم چهارده مبارک است و در این شماره لطافه بر
انشاره گرفته است و در این شماره نیز که چهارده شصت و دو کار

اسماء بنت ابی بکر را بعد از رسیدن به ایستگاه و در میان
حاجت و استعجاب و غم و اندوه و در حال گریه و زاری و در حال

سبباً و دلایلی که در این سوره اطلاق شده حاضر الابد کو الله

اسلامیستان کے مذہبی و ادبی

...the ...

[illegible]

و من
سفر
بر...

شاهی نگاه با دقتی بر همان منبر جبهه میایستادند و لب اظهار کردند که
بجای آن باید پرسید: باین که بسیاری از جان سپاری و چون از دل سوختگی
و از این شمع که در شعله آه باشد به تنهایی بری و میروند و از دل سوختگی
همین امید و آری مرگ کردند و چنانچه شرب از روز و شب بدین
الواع و نورانی که از رسم تمام عبارات خدیجاتی ساخته شده بود و طایفه
بر کنی ملایم که در بعضی از این خیال لب و دندان از آفت ابدار
گفته دندان مرصع همه سر باین ماهای در دایره که میاید و مرصع
او از دل سوختگی و قاعد بیای دل که چون مرغ نیم بسمل
آمده بود قدم در لکه اخضر کنی نهادند و بر این دل شده آوازی از
دار کنی نگامه خاتمان بر و طاعت بلای خوشتر و وقت سار
صحت است ای بندگان عشرت کنند هر کجا باشد نشانی مرق این صحت
بوی کاغذ وصال از شرفی خوشتر است و غنیمت بیای دل سار
نهایت کنند خوشی کل مردان و وقت قدح و شایسته و خاد

غم و خون در دل حسرت کشیدند ای دل آتش بیاد سن و سحر خالی خانه
 ای مردم چشمه دار که زینت نیست ایون شادی به تعال و لذت خویش بوی
 عشق همان میوه شیرین کشید زهر خوشحالی است اما جانی غالی است او که
 فاقه بود اقلید ای صفت بدلت ای کام حبه انجام که سپاسی از هفت
 عشق رفته در چرخ دست به آفتاب است سن بر رخسار تمام از شری تمام
 حسرت جانان از شاه آبر و بیکاری علی انبیا در دولت که در شرف
 باز رفتیم در منزل که با شور و کارخانه سالک جمع آمد و در تریک سپاس
 آردی که باید و بخوی که شاید دقیقه زود که تمامید صبا که جای گشت
 و گشت باطن قریح خوش است به هم واری یک چند قد ز شکر محبت که در آن
 شکر انانیت گوید و مرز آرزو شامی از موم کافور نرم اندامی القدر
 نخل مودت بخور در دلت و اگر و الله لا اله الا الله فاضله خلقه بزرگی در گوش
 کشید کم عاری و اعتقاد گرم و در فاطمه برفی عجلت فتنه و ناچیز و پنهان

زینت
 خانه

۴۱۷۵

۹

۷

از تیر و نه تاب مغرب و برق لغزه پدیدد کلاب آبروی و حیا سرخ روی
و رمال زرد تا نگاهه و پاکو ند و کل یان غره و عشوه در قدر در باغ
کرت پیرم چیدند از کاغذ جریه و چشم تا خایان که عکس خیار و رفت
بیاوش و چشم و لایا افا که بفرستد کل لاله و منف و آسمین و کس ایام
فرمید و خانوس ی خدای که شمع جمال و لایا بفرستد و طلی سینه و قیاس
بفرمایان ناز از مویستار شکان و دایره چرخ و رفت و کل قائل عشق
خوانی کرده و نوار باغی بر دل به بیار جان میروند و این غزل می روید
غزل امشب این مجلس رقص و جامه زلفت نتوان گفت بهشت است
که بعد از آنست روی هر گل که بیند شکوه و شوق لب پیچیده که با
نظر خندان آید که از چشم بر آید به شایسته جانم و هر که بگوید
نشین زده است از غم ای کز این فرصت چه محروم است جلایا شکوه که
لکه زلفت است مرست از جام کل عیش نور لب لبان میوه میوه شود

10
در این کتاب

و چون بفرموده پادشاه از ملک سرانگشته معاندان را بکشتن و سرانگشته
بی وادار داشت و چون از آن سرانگشته در راه بودیم کل لشکر که گشته بود
باع پرستند و سرانگشته عروس آن گشته بکشتن و سرانگشته
السلام علیها و آلهایها و سلمه الله علیها و سلمه الله علیها و سلمه الله علیها
از طرفین آسمان سوخته و از شعله آتش سوخته و از سوخته آسمان سوخته
نور و در آن های و سوزی متناهی چند که در سوخته آسمان سوخته و نور
ای که در سوخته آسمان سوخته و نور و در آن های و سوزی متناهی چند که در سوخته آسمان سوخته
یکم از سوخته آسمان سوخته و نور و در آن های و سوزی متناهی چند که در سوخته آسمان سوخته
سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته
تا بجهت که هر یک از سرانگشته سلطان که از سوخته آسمان سوخته و نور و در آن های و سوزی متناهی چند که در سوخته آسمان سوخته
احد از سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته
خاک را و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته و سرانگشته

در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب

حضرت شیخ عابدی ناویا در پیش صبرت مرتضی حاجی قربانی چاه افشا
میان اینس و دلو نام الفت اتحاد بر حسن طالب توفیق مهر صادق امید
علوی با لاله حکیم خانق لاهوری و جمعی از جانب نیر شده و بعد از حکمی
مار زده بلخی با هر ملک تیار نری سید شجاع الدین عرب ملا فاضل میرزا
میر صالح کسیر آبادی راجه خاں افغان خواجه محلی کسیر میزای
کمال استیلاق ملک اودیک شخ و عابدی حکمی افاد شتاء و اصغر
استاد سرمد و رکنی صالان موز و شتاء و عابدی حکمی رونی میرزا ابوالحسن
تدویمار از سیدای نری حافظ فقیر الله لاهوری در پیش فتنه از دلی
خواجہ محمد الدین خراسانی پیش رونی و لولای افغانی شتاء و عابدی
افغانی قربان شخ سینه حافی سید ملک سید و از کعبه الله توبه منور و از
راحتو محمد ابهریز در کار خولان انتساب عشق مبارک کله کله شتاء
حسن سید و عابدی الله عابدی مبارک کله کله شتاء و عابدی

بر من سجد میکردش بامید بمطهر شد و آن فرشته را که از فرج
 خرج آنجا بهان میکند از پردهها و ریشش میخشد و او را بر لب گرفت
 ملائکه از او دور کردند و در دیوار قصر فلان ایستادند و بوی گلها و خوشبوها
 میآمد که از جوار چهره تنگ جویبار از روزگاری که در زندان
 فلان کشته بود بهر جای خود شکست و شد بان و خوشبوهای
 زیر کفش آنالشی موج میزد و چندی بعد بی بخت و یارش کوچهها
 که دروازهها را بر داشت و در میان آن رخ میخیزد و
 که گفتا و از خودش که خد که در این زمان تو سرگردان
 قدس بود از شوقش به پهل چرخ بود و از جدایی که
 هرگز از جدایی در نشسته و خجسته خوشتر و غم
 بر خوار که هر نفس بابت زنده کی داد و در موج خط میزد

بجوشد روح از غده آلوده که دل شد آب از ظاهر و از شک و غم
که بیان برده حاصل کرد چون زمین آن کجاست خاک اینهاست لغو و زایل
نامحسوس است اگرین فکر تو هم در خلقت نمی بودی بحالت سحر است
الحاصل در آن خانه سعادت استانه درش نیست این طایفه و عشرت است
و باز با نشسته و در تنگدای باز و قیام او به عشق بر بندگی سحر است چون
سخن دلش بر کر نشسته و آه و حسرت از دل همچون غوغا زنده است
که با اول جهان نواز که از جانب سن مجلس از او نواز که با اول
و حاضر داری نظام و نسبی محض نمودن از بر و رخ نام نکره و در ناخالو
عشوه و یورمانوی از ایش و یورمانوی روح افرا خور و یورمانوی بیانی می گوی
آقا من نه اعظم و نه و ستم کالی و دایه نکلوه که ستم و غاره مای
همیشه از سر و گردن می بایره و خیاره وصال دایه ستم ها و کالب ساخته عشق و شکر
و از چشم بر رخا مشوق جام نیشار با و ده مد شو می بگویش و یورمان
سرت

استخفا

نظم

ایمان در
همیشه از سر و گردن

میکر خشک که سید روح مصوف لاف کفری میزد شکم پر سطلان

روایات معتبره
از شیخ...

دار احوال و فاقه که هر کس می ار جان سپرده بودند بر یکم

سینه کشیان کشتول کشاکش اجداف حمیه باصل بر لونی او

آوازی صوای و بری موسوف و از هار من غسل می نمود

سر که و اجار معروف به شخون منه سکه او سر ز قاسمنا

بهره اندوخته
در شوق سطلان

کسی که مرده بر کدال شانی لونی من المشرکت خواهر

شریک از خودن بار و دهی که پرت بر ایافت بر این

روایت است
از السدوق

کعبه توبه از سر شدن کردگار سحر بر لور رضاعی لیدار

حالها سالیجا پایله تا بسر خوانده و احوال من کونم

تبعی طبعی که ده کی و ستر خالان بر کمال است

ان الله المستطاع ان یفعل ما یشاء و لا یحیطون

که در تکیه خدا می توان کرد هر چه بخواهد و احدی نمی تواند حدی

ساجده

شناخت و تو فراموش نشا و نصیر حبیب و شان کشت اگر

از خطای برادر کرامت

همای استخوانی اوان مایه سر سر فایده که معنی اللام

۱۰۴

انزل علینا من الله من الامم و انزل علینا من الامم و انزل علینا من الامم
فرستاده سایه کشت از سواد از جفا و قوم و کشت از کشت

اگر هر موده فادح لنا ترک خرج لنا فادح لنا ترک خرج لنا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا و انزل علینا

تو مینا جری

نظر وقت شناسان کلی امر مرهون باوقایعها رسیدن
مروت و کسل مهر و وقار بر و گواه گردانند بعد از توین کاین
مسلخی اردم تازه سکون که در سینه بکنند و مقصداری
از لغد و ان اشک کال عیار بمن این اقبی لبخند و لب
معر شدن چهار شرط کی اگر عشق اینچنان تنزی تو حسن بکنند که
جای نگاه مهر خوار طاعت امارش نماید دوم آنکه تقدیر کمال
دل و پر کمال جگر و پیا کنند که نمره خود کمال میراث لغت و کسوف
باشد سوم آنکه سحر و جف و فتنه و هیبتان دور باشد که آواز
دشمن نرسد چهارم آنکه غیر از جمال معشوق بجای دیگر دل نرسد
چشم و لب فانی شده برسد صدق و صفا و شست و
حسن و عشق را چون عقد کویست بر و وصل بهر رسید
و در آنکه دل رویی بگریزد و دیدند و وصل حسن و عشق

چون شدای خدا این دوسله بر گزین از خود جدا هیچ عاشق
از جانان جدا چون من بخاره در حق آن موال

100

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, stylized mark on the page.

Handwritten signature: *John A. ...*

دو کلمه دیگر است که در این کتاب
حقیقت در این کتاب

در بیان اصل
 احوال و فضائل این شهر
 تاریخ و غیره

اصل از سر (۱) یعنی
که مبادا اعظم اوقه حق تعالی اصل

ایمان و حسن نیت و اوست و من خجسته
ز قفس کزده گفتم خدایا یکبار و روزی

مجلسه فی ۱۳۰۲ هجری قمری
در روز پنجشنبه ۱۳۰۲ هجری قمری
در محل اجتماعات
در روز پنجشنبه ۱۳۰۲ هجری قمری
در محل اجتماعات

دو دنیا که از عاقلان میماند

در قفس قفس

خوشتر از این قفس

موجود بود و غیره

باجی

اصول و فروع

حادث و قریب

مستقبل و غایت

در حقیقت

انسانی و حیوانی

و غیره

در قفس قفس

خوشتر از این قفس

موجود بود و غیره

باجی

اصول و فروع

حادث و قریب

مستقبل و غایت

در حقیقت

انسانی و حیوانی

و غیره

دو دنیا که از عاقلان میماند

در قفس قفس

خوشتر از این قفس

موجود بود و غیره

باجی

اصول و فروع

حادث و قریب

مستقبل و غایت

در حقیقت

انسانی و حیوانی

و غیره

دو دنیا که از عاقلان میماند

در قفس قفس

خوشتر از این قفس

موجود بود و غیره

باجی

اصول و فروع

حادث و قریب

مستقبل و غایت

در حقیقت

انسانی و حیوانی

و غیره

[illegible]

[illegible]

قصیده حضرت شاهان

سین من کسب کسب
 بر افق خروار خواران
 لعلت کز لعلت و سحر
 شروع و بخت سنان
 لاله و کبریا و جل و جلال
 حیرت چشم تبارک شهود
 اوستا شرف و قدر و شرف
 هست و سحر و سحر و سحر
 ابرو و دم و رفتن و رفتن
 حمد و ثناء و ثناء و ثناء
 فکر و سحر و سحر و سحر
 عقل و اول قدم و گشتن و گشتن
 نشت خزان و دم و فصل و فصل
 دایره ممکنات و جز و جز
 رب و آن و آن و آن
 حلقه کائنات و آن و آن

تا دل بر خون و غنچه خندان
 بار و خط و خط و خط
 آتش شکم و سحر و سحر
 کادر و سحر و سحر و سحر
 کوه و کوه و کوه و کوه
 جود و آینه و سحر و سحر
 زر و کجا و کجا و کجا
 کوه و سحر و سحر و سحر
 نقطه و سحر و سحر و سحر
 نقطه آن و سحر و سحر
 فایده جهان و سحر و سحر
 میوه آن و سحر و سحر

قصیده حضرت شاهان
 سین من کسب کسب
 بر افق خروار خواران
 لعلت کز لعلت و سحر
 شروع و بخت سنان
 لاله و کبریا و جل و جلال
 حیرت چشم تبارک شهود
 اوستا شرف و قدر و شرف
 هست و سحر و سحر و سحر
 ابرو و دم و رفتن و رفتن
 حمد و ثناء و ثناء و ثناء
 فکر و سحر و سحر و سحر
 عقل و اول قدم و گشتن و گشتن
 نشت خزان و دم و فصل و فصل
 دایره ممکنات و جز و جز
 رب و آن و آن و آن
 حلقه کائنات و آن و آن

بسم الله الرحمن الرحیم

مجلسه ۱۳۴۳

مرشد معجزان ملک مریدان
آمده دار بنی سار دیور و کار
جاک گریان سیم از خستادم
نیم شبی تر نعل گفت سوی آن خیل
خیز ز فرشتن بن ای بعرض من
مردنی را ملک بخند زلف
عاشه اش می کشد تا که رسد
رفت عجمی رسول نریم تا که است
است که در جهان آمده رخ خود
معدف ملک است اطق ز غورین
نعل کبیت قدم سوره میدان
اول آن بر سرین حضرت عیسی
نانی آتین است او کشید این
او بخلفت گرفت پای سر خد
صورت مصحف گرفت جان و خط
نانی اینان هر صاحب زبان
از دوازده بار رضا است بر او دوش

۱۸۸۸
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۰
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۹
 ۱۹۰۰
 ۱۹۰۱
 ۱۹۰۲
 ۱۹۰۳
 ۱۹۰۴
 ۱۹۰۵
 ۱۹۰۶
 ۱۹۰۷
 ۱۹۰۸
 ۱۹۰۹
 ۱۹۱۰
 ۱۹۱۱
 ۱۹۱۲
 ۱۹۱۳
 ۱۹۱۴
 ۱۹۱۵
 ۱۹۱۶
 ۱۹۱۷
 ۱۹۱۸
 ۱۹۱۹
 ۱۹۲۰
 ۱۹۲۱
 ۱۹۲۲
 ۱۹۲۳
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۵
 ۱۹۲۶
 ۱۹۲۷
 ۱۹۲۸
 ۱۹۲۹
 ۱۹۳۰
 ۱۹۳۱
 ۱۹۳۲
 ۱۹۳۳
 ۱۹۳۴
 ۱۹۳۵
 ۱۹۳۶
 ۱۹۳۷
 ۱۹۳۸
 ۱۹۳۹
 ۱۹۴۰
 ۱۹۴۱
 ۱۹۴۲
 ۱۹۴۳
 ۱۹۴۴
 ۱۹۴۵
 ۱۹۴۶
 ۱۹۴۷
 ۱۹۴۸
 ۱۹۴۹
 ۱۹۵۰
 ۱۹۵۱
 ۱۹۵۲
 ۱۹۵۳
 ۱۹۵۴
 ۱۹۵۵
 ۱۹۵۶
 ۱۹۵۷
 ۱۹۵۸
 ۱۹۵۹
 ۱۹۶۰
 ۱۹۶۱
 ۱۹۶۲
 ۱۹۶۳
 ۱۹۶۴
 ۱۹۶۵
 ۱۹۶۶
 ۱۹۶۷
 ۱۹۶۸
 ۱۹۶۹
 ۱۹۷۰
 ۱۹۷۱
 ۱۹۷۲
 ۱۹۷۳
 ۱۹۷۴
 ۱۹۷۵
 ۱۹۷۶
 ۱۹۷۷
 ۱۹۷۸
 ۱۹۷۹
 ۱۹۸۰
 ۱۹۸۱
 ۱۹۸۲
 ۱۹۸۳
 ۱۹۸۴
 ۱۹۸۵
 ۱۹۸۶
 ۱۹۸۷
 ۱۹۸۸
 ۱۹۸۹
 ۱۹۹۰
 ۱۹۹۱
 ۱۹۹۲
 ۱۹۹۳
 ۱۹۹۴
 ۱۹۹۵
 ۱۹۹۶
 ۱۹۹۷
 ۱۹۹۸
 ۱۹۹۹
 ۲۰۰۰
 ۲۰۰۱
 ۲۰۰۲
 ۲۰۰۳
 ۲۰۰۴
 ۲۰۰۵
 ۲۰۰۶
 ۲۰۰۷
 ۲۰۰۸
 ۲۰۰۹
 ۲۰۱۰
 ۲۰۱۱
 ۲۰۱۲
 ۲۰۱۳
 ۲۰۱۴
 ۲۰۱۵
 ۲۰۱۶
 ۲۰۱۷
 ۲۰۱۸
 ۲۰۱۹
 ۲۰۲۰
 ۲۰۲۱
 ۲۰۲۲
 ۲۰۲۳
 ۲۰۲۴
 ۲۰۲۵
 ۲۰۲۶
 ۲۰۲۷
 ۲۰۲۸
 ۲۰۲۹
 ۲۰۳۰
 ۲۰۳۱
 ۲۰۳۲
 ۲۰۳۳
 ۲۰۳۴
 ۲۰۳۵
 ۲۰۳۶
 ۲۰۳۷
 ۲۰۳۸
 ۲۰۳۹
 ۲۰۴۰
 ۲۰۴۱
 ۲۰۴۲
 ۲۰۴۳
 ۲۰۴۴
 ۲۰۴۵
 ۲۰۴۶
 ۲۰۴۷
 ۲۰۴۸
 ۲۰۴۹
 ۲۰۵۰
 ۲۰۵۱
 ۲۰۵۲
 ۲۰۵۳
 ۲۰۵۴
 ۲۰۵۵
 ۲۰۵۶
 ۲۰۵۷
 ۲۰۵۸
 ۲۰۵۹
 ۲۰۶۰
 ۲۰۶۱
 ۲۰۶۲
 ۲۰۶۳
 ۲۰۶۴
 ۲۰۶۵
 ۲۰۶۶
 ۲۰۶۷
 ۲۰۶۸
 ۲۰۶۹
 ۲۰۷۰
 ۲۰۷۱
 ۲۰۷۲
 ۲۰۷۳
 ۲۰۷۴
 ۲۰۷۵
 ۲۰۷۶
 ۲۰۷۷
 ۲۰۷۸
 ۲۰۷۹
 ۲۰۸۰
 ۲۰۸۱
 ۲۰۸۲
 ۲۰۸۳
 ۲۰۸۴
 ۲۰۸۵
 ۲۰۸۶
 ۲۰۸۷
 ۲۰۸۸
 ۲۰۸۹
 ۲۰۹۰
 ۲۰۹۱
 ۲۰۹۲
 ۲۰۹۳
 ۲۰۹۴
 ۲۰۹۵
 ۲۰۹۶
 ۲۰۹۷
 ۲۰۹۸
 ۲۰۹۹
 ۲۱۰۰
 ۲۱۰۱
 ۲۱۰۲
 ۲۱۰۳
 ۲۱۰۴
 ۲۱۰۵
 ۲۱۰۶
 ۲۱۰۷
 ۲۱۰۸
 ۲۱۰۹
 ۲۱۱۰
 ۲۱۱۱
 ۲۱۱۲
 ۲۱۱۳
 ۲۱۱۴
 ۲۱۱۵
 ۲۱۱۶
 ۲۱۱۷
 ۲۱۱۸
 ۲۱۱۹
 ۲۱۲۰
 ۲۱۲۱
 ۲۱۲۲
 ۲۱۲۳
 ۲۱۲۴
 ۲۱۲۵
 ۲۱۲۶
 ۲۱۲۷
 ۲۱۲۸
 ۲۱۲۹
 ۲۱۳۰
 ۲۱۳۱
 ۲۱۳۲
 ۲۱۳۳
 ۲۱۳۴
 ۲۱۳۵
 ۲۱۳۶
 ۲۱۳۷
 ۲۱۳۸
 ۲۱۳۹
 ۲۱۴۰
 ۲۱۴۱
 ۲۱۴۲
 ۲۱۴۳
 ۲۱۴۴
 ۲۱۴۵
 ۲۱۴۶
 ۲۱۴۷
 ۲۱۴۸
 ۲۱۴۹
 ۲۱۵۰
 ۲۱۵۱
 ۲۱۵۲
 ۲۱۵۳
 ۲۱۵۴
 ۲۱۵۵
 ۲۱۵۶
 ۲۱۵۷
 ۲۱۵۸
 ۲۱۵۹
 ۲۱۶۰
 ۲۱۶۱
 ۲۱۶۲
 ۲۱۶۳
 ۲۱۶۴
 ۲۱۶۵
 ۲۱۶۶
 ۲۱۶۷
 ۲۱۶۸
 ۲۱۶۹
 ۲۱۷۰
 ۲۱۷۱
 ۲۱۷۲
 ۲۱۷۳
 ۲۱۷۴
 ۲۱۷۵
 ۲۱۷۶
 ۲۱۷۷
 ۲۱۷۸
 ۲۱۷۹
 ۲۱۸۰
 ۲۱۸۱
 ۲۱۸۲
 ۲۱۸۳
 ۲۱۸۴
 ۲۱۸۵
 ۲۱۸۶
 ۲۱۸۷
 ۲۱۸۸
 ۲۱۸۹
 ۲۱۹۰
 ۲۱۹۱
 ۲۱۹۲
 ۲۱۹۳
 ۲۱۹۴
 ۲۱۹۵
 ۲۱۹۶
 ۲۱۹۷
 ۲۱۹۸
 ۲۱۹۹
 ۲۲۰۰
 ۲۲۰۱
 ۲۲۰۲

10

محرم ۱۳۰۵

Handwritten signature: *James M. Smith*

حضرت مولانا مفتی محمد حسین

بود و در آنجا حاصل فعل عطا

کائنات و سیم و سمیت ان کو

حسن رضای فلاحتی

مستم حراج و اسباب و اسباب

در راه اسلام و دین مبارک

ما شاء الله

فانك منكم اناس

بسم الله الرحمن الرحيم

بود رسول خدا انفسه خور نما

بازار و زمین و دیوار

مهرنگد جرن غروب آه ناپیدا

گفتار است...

نفاذ محمد علیت سالی

عزیز! آؤ کھنہ دست نہ کنده

1940

7/10/50

خبر من صحیح آید و در شان

نسبت بنامه جان عبدالعزیز

داود بن ابی‌نوح

جای می باشد

رسیدہ واپس سے ہوتے ہیں

نور محمد بن محمد بن محمد

طرز سحر بازہ کروندہ زبان

زفتی عرض کنی غمزه ایوان

نقص من سعة شمس

هندوت فرود نه فراوان ۱

گزیده بیشتر و در سبک کتب

بعد بنی مرتضیٰ است من

در کمال خیر و برکت

وہو، ہر کون سے کون سے

ادعایان و انذار است

30/10/1944

1944

چند مدت صبح آه و دستان
 بخت بنام چهار و بعد و امان او
 و اوان کمان نهاده است طوطا و اسب
 جای بی با گرفت حضرت عثمان و
 بر کمرش و دست است نه بر کمان
 بر دوش و دست و افغان او
 نرم و کمر و دست عثمان او
 طر زین نازه کرد و کله زبان او
 زخمت عشق بر کمر و اوان او
 نقش حسن و دست و دست او
 مهرت فرود نو و امان او
 کز نه و دست و دست عثمان او
 بعدی و زلفی است من زلف و امان او
 هر که نداند جنای بر امان او
 یافت کات الله و دست و امان او
 دعوی من کوش کن و دست و امان او
 او کمان و کذا است و دست و امان او
 نام و دست و دست و امان او
 دست و دست و دست و امان او

کوه غلغلای خدایا که در غایت
 او به جنتی بخت فدای خدا
 کرد و خود را در عذاب و ستم پریش
 شافی از کشتن از عمر بخت و بد
 یوسف صبیقی بود عازر جوهر خیز
 مطلب و اقدار خود در صفات
 کرد و صلیب چو نقش نام علی زمین
 چمن و گریبان نام علی بر زبان
 یونس از امداد او یافت خلاصی
 اوز خضر نه است در ره خلعت
 در کف و عصای سداگر زرد نا
 عیب اگر میدید جان من برده را
 حلا صفات خدا غیر خدای خود است
 مشاعری من که باد خرد جوش بود
 یا علی بر تکی از نعم مصطفی
 جزو نموده که به یوسف صلیب حکیم
 در کینه طغیان در سر و دگر نه
 کوه غلغلای خدایا که در غایت
 او به جنتی بخت فدای خدا
 کرد و خود را در عذاب و ستم پریش
 شافی از کشتن از عمر بخت و بد
 یوسف صبیقی بود عازر جوهر خیز
 مطلب و اقدار خود در صفات
 کرد و صلیب چو نقش نام علی زمین
 چمن و گریبان نام علی بر زبان
 یونس از امداد او یافت خلاصی
 اوز خضر نه است در ره خلعت
 در کف و عصای سداگر زرد نا
 عیب اگر میدید جان من برده را
 حلا صفات خدا غیر خدای خود است
 مشاعری من که باد خرد جوش بود
 یا علی بر تکی از نعم مصطفی
 جزو نموده که به یوسف صلیب حکیم
 در کینه طغیان در سر و دگر نه

[illegible]

09-002

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ندوة جمع وحي وعلوم وادب باستاند

حکیم صادق و کامل نظام ملک دین
 همان چشم بادی دین بایم
 مراست علی اصفی است
 سه بار بفرست که شست از حکیم تان
 ز باد کبریا بر غرور خود من است
 خرد من از سر هر خطا کنون
 من خود که طاعت زین نام
 هنوز مانده اند سر او رستگار
 خدا بر امن دل خسته اند و اگر کن
 که با تو جحش مسیحه های سیزد
 که در زمان تو علت غفلت بگرد
 که تحت و انجمن سخن درام
 حرا نه که نشسته و نه دوزخ
 که بهر بحال از جابر بی خبر
 جو مالکین ز سر بر بصر و مسجد
 که بر عهد در با کس در آمد
 ز باد آید و از است کور می بارد
 و از زیار جو ختم ز منش بگرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in Persian script, likely a signature or a note, appearing as a dark, dense scribble across the bottom of the page.

نزدایک شکر گزین قناری
تیم باسد نغفرتی تاوان
کند چشم همام کان سر آخوام
که آواز شکرت نیست اینجام
خوش خوار است از توان بیل آید
نهالم خورده از طبع جوشنی

بیکد اندو شوکر آسین نام
چون تان مال بوم ریخته آرید
خندم که شبها نشنیدم نام
بعض کردن مینا غم ایل نفور
رشته از بنده مهتاب رو نام
سور است دل با دهرانی که کین
خیال حلقه بخراب از چشم
خود را سیه مور صبا جان
مردن چو چشم اندر شوق افکار

نادر

من او در تبار اول و بخت کلاه
 تماشای صفای سحر و درم به سر
 عباد مستحق و بخت کلاه
 بیاور و شنیدم که بخت کلاه
 زنده در ملل خون و بخت کلاه
 زاده ای نان و بخت کلاه
 ز کس از خاک و بخت کلاه
 زبان بلس خورشید و بخت کلاه
 بیست و یکم از بخت کلاه

بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه
 بخت کلاه و بخت کلاه

اتفق حكماء الهند والروم والفارس ان جميع
الامراض يتولد من خمسة الاشياء الاول البرد
الاكل والثاني كثرة النوم في النهار والربع قلة
النوم في الليل والحي اسس والماء في جوف الابل

بدرجہ اول
حکم جہان و زمین کی طرف ان کی احسان
کر رہا ہے یہی باوجود اور اس

از طرف

[illegible]

نصفی و غیر نصفی
نصفی و غیر نصفی

[illegible]

و این کاش که بشنید ز من بگویم
 غوغای خاک فرخ و زشت از آن تو
 و آن که در موج و خیمه از آن تو
 که سالی چند در این صحرای از آن تو
 که گشت شش روزی در طایفه از آن تو
 و زام خانه ای در آن تو
 و بیازان خسته و عقیقه از آن تو
 و این اعیان خسته و از آن تو
 زشتی از یک روز و بیازان تو
 عمر فغان و دروغ از آن تو
 سیر و صفا و از آن تو
 باقی از این همه کجا
 نسیم کاش که بخیزد از آن تو
 آفتاب و از آن تو
 صبح طام و مرغ و سحر از آن تو
 زنگ و نغمه و از آن تو
 نسیم که در مصلحت از آن تو
 سواد و صفا و از آن تو
 و این همه کاش که از آن تو
 و این فوج و از آن تو
 و از آن تو
 و از آن تو

[Handwritten signature]

[illegible]

طعنا فی حدیث کلامی مانع عید و سید را در وید و بار طوی الدلله فضا رطله
عبدالدکدا انحر و منی فصوله انحر است اما فله و دار انحر نفسی بکلی و توان
چون غنبر کنش است هر چه شد بعد افاق نیز فوله و حلیان بعد سکندر جاده
وامیر الدلله را الفقام اسوة الکبر الفقام هم السیف فالفقام و سطر (انظام)
امور عالم مشیر خرد سید صبر ابرسطه نیز عطا و نیز است تقریر تمام
اعظم الامر انهدار یا عجز از امیران عالم الفقدار و زبانیان تا بدو و یکم از انان و عید
حکایت جهان بازاران میدان نام و سنگ است که هر قور و چستان و فرس و غنای
فمع ظاهری مخالف بهایست مخصی و مانور گشته همانند فقه است از امیر
در سوا و زله اقلین سید طاهر انحر است او سید فقه و سیرک و از نظام امور ملک و
مالیه و در است محال است مفتوحه و تعالی لشکر گشتان باشی و بنیانان لشکر گشتان
حجت سید فقه و واکان انی اولع و فضا رطله و جلاله و داران از رطله فضا
فرجه و رطله انداز و اها رطله و سیدم جهان بهجا و طهر الدلله فضا رطله
مکلفه که کس سیرمه و طهر است سخته برکات لغوی و الدلله مستعید و محمد
طهرم انتقام و در مقام کنی خیار گشته است گشته و در بنوعیه سخته و طهر
حادثه و در الدلله انحر طهر الدلله خروسی است و طهر فضا رطله و در

[illegible]

لست زهر آب تنع الماس رنگ بلبل طوطا کند و جانش نر شود
قوت تشنگی فرشت در یافتن یواز سر مدان جفا که عاصی ز ناکار خود
دارد که نشسته شد بر سر الوی زبان ستون نهاد که در حصانست بالو الوی
پیر و کبان متصل بلبل باغ سپهر نر زاده بود و جعفر لعل کار و افلاک
کار کرد و تو بخانه شما رسید و کوه و دره شکست و اقتدار داشت بخار
کاو بر محقق شد و استقامت کرد و انضباط علی دیار است اوزار
فرمانده شده بهار نشسته که از ظروف نظامش نام که سلطان عمر
معزیم تسویر ملک مغرب و اوست ازین کبریا که غم و سرور
آمد علم ظلمت دارد و افراشته حیدر نشینان مفضل خواست شیر و قشع
نیم نور و دلمیر سران کله کوبان و دله لکشته غنچه تنه از حصن
شیر و اوج نر باغ و دست ظلمت اولی جهانست از شد زلفه آفاق شتر
و تنظیم صفوف از باب سیوف نصرت با کوفت است آن جز غار و روز غار
ازین و کلبه بالکست بهار و شمع شمار و سران نصرت توانان در شهر
باشند آن سالها یونان عال شایسته که در میان بسته بسته علم اوزار و حیدر
ندارد در مشدند و حیدر زلفه لعلی از کمر کشته شد و از فوج و لشکر

مخالف فاصله کار در سر رسیدند که از جانب شمالی کمر تپ و تفت
آواز جنگ شنیدند و در آن فریاد و زاری و ناله و گریه و
جواب آن همزمانی بفراترین نفوذ تو کمان مستعد حواله فرستاد
شماره که روزانه در کمر و غماف نهاده اند که افکن گشتن جبار حیدر
بزرگ بود و از آن فریاد وصال ماه رویان خود شنیدند و در روز
ترشح جبار بهار تصور کرده پیش از نور زنده گشتن آسایش جان شیرین
خویش و به کمال میل پیش از پس از شیرین استخوانه طوقی و خوش و خوش
در پس برود و سحاب نهانی و درین مبارزه و خون و جباران خون مبارزان و جباران
خون تفتشان در یاد بیاورند و کمان روان و مبارزان و سبابت کمان و آن
کدام جبار است که در کمر کمان میشدند و به نور زنده گشتن پیش
شدن آهین و سبابت و پیش از آن که جنگ و کمان و مبارزه و کمان و سبابت
شماره و کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت
دری و قهر و عصبه و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت
صبح بخار و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت
کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت و کمان و سبابت

[illegible]

338

[illegible]

[illegible]

در روز نهمین ماه جمادی از جانب سلطان عبدالعزیز الملک محمد ناصر میردوروش
نیکوایه خود در خرواه عبدالعزیز الملک الکبیر چون افع حضرت خانان اعلیٰ خلیل سلطان
خلیفه السیاح صاحبقران شانه که در این میان کلام قدر نام نامی آنحضرت مبارک و عظمت
و کرمش را از زبان همایون خلافت مشهوری مشتعل خندارند و بشیر الطاعت سلیمان
و اعلیٰ عبدالعزیز خرد و عسایات خرد و اندیشه بیان شد و گاه جهانیان رحمت میردوروش
و سایر گردید این میردوروش از صفت اعتقاد و وفای عقیده و عزم و عزم و عزم و عزم
در قلم خطبه چهار بار یا صفا چنانچه اسم هر یک از آن چهار بار در این مکتوب
نیز بنام نام و لقب کرامت و کرامت حضرت خانان شاه چهار در جمیع ایام نازیده و عیدین
لا ینقطع منی این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز
که مبارک از درگاه عالم پناه گنده و پنداره اند میرده این نام هرگز این نام هرگز
چهار که این نام بابت نظام الملک سلیمان سلیمان سلیمان سلیمان سلیمان سلیمان
ساف و ملک و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
این نیازمند منقطع شد و بعد از آنکه در این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز
مدام باد و با حرافت علمی از خیمه قلبی که در این میان کلام قدر نام نامی آنحضرت
و دشمنان ششم و در حضور مولانا عبداللطیف در این مجید و عید و عید و عید و عید
شده از تعهد این خود در عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
در این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز این نام هرگز
بسیارین قدرین نیازمند تسبیح و تعظیم الطاعت و عید و عید و عید و عید و عید و عید

عداوت است اندر اجداد ما و عدوت را یافتن عیال است عاریت از امانت
 به دست اطفال مال و ملک بنیادند و از زنا نمایند و دروغ بگویند و مصادق
 از بسبب اخلاص صوری و در عداوت خانیة تقدیر این عاجز است بجز بدان مسیح و در
 پیشکش برادر و در عداوت است در عداوت رفته اند معین اندیشید
 در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 رسید و نشسته بر عهد و پیمان است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 لعن این سنت بدین روش است و حاکم است در عداوت است در عداوت است
 و تقصیر است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 که یک نظر کند در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 رفته و از عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 گویند که از عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 بر سوال است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 ندانم هر چه از عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 مشید بر عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 ندانم و در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است
 خوار است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است در عداوت است

رغبت بطلب و حید و شداید اشتیاق به هر چه میسر آید و سرانجام است
بنامه سرسبز آتش فزاید و لایق سیار فیه هرگاه از دیگر و دنیا بگذرد
تحقیق بلا فیه نمایان آنچه نام از زبان آمد و بعد از آنست که در این
و سخنان و صفت و کلام و مانند آنست که در این عالم و دنیا و دنیا
در شرف جبر و کبر و سیار سیار است و لایق و دنیا و دنیا
تغیر و تحول و هر چه میسر آید و در این عالم و دنیا و دنیا
برین صورت و آنچه که شده و در غیر و دنیا و دنیا
فانکار باشد از ترافیه عمل نمایان باشد و در این عالم و دنیا و دنیا
دانی است از هر چه میسر آید و در این عالم و دنیا و دنیا
و صلی و با هر چه میسر آید و در این عالم و دنیا و دنیا
که در این عالم و دنیا و دنیا و در این عالم و دنیا و دنیا
جهت رسید و رسید و رسید و در این عالم و دنیا و دنیا
برین عالم و دنیا و دنیا و در این عالم و دنیا و دنیا
و ششینه و کلام و کلام و در این عالم و دنیا و دنیا
کلام و کلام و کلام و در این عالم و دنیا و دنیا
حرف و کلام و کلام و در این عالم و دنیا و دنیا

و در این عالم و دنیا و دنیا و در این عالم و دنیا و دنیا

بجاء که این خلل بجای آنکه در مقام مقدور باشد در شش و دل بارش سجاده غام
نماند و از شکسته شود که از درازانند به بیاض آن آب چون از خون ناکز و پیر
فروت کرد و جوان نه من ده که ناز و جوانه کنیم تا کل روز و از آن روز تا نیم رقصه و پیر
در طلب تسبیح و لمن از تو تمنای حاجت دارد و اگر در انگشت ششم یا از روی
لطف بر او که تا بعد از این نیز زوده شود از گریه یا هر طایفه دیگر بجز تو باشد زرد باشد
مدام مردم چشم سجده کرد آن در یاد او که فالت حج بین از در خوشش نام در دست
سهام و بی ام که بر عقد مر و از بد طعن بر تری منیز از چرخش عقیق خون میگرد و یا
آب در دید که میگرد و از این خیرت بخشش شب آنقدر کاسیده که بکمر با سکه زنگ
وام میدهد و در از در دیدنش شب آب سیاه او که در شعله شوشن در خل
آتش افنده و از شک صفایش زمر و با جو افور و جوید و فیر و از اوجنیت
آب تابش آنقدر زمر در است خورده که در ده خون درین یا قوت فاست شده و منع
جوهر یان از نو کاسه بوشن لصد فافند شک بدو نیز از خاکش با خون نزار و شک
برابر می کنند به این تسبیح و ایم الوضیم و بدانها از شک استوار ای سکه نجاسین
عبد السلام قسم که بر رفته ایم و علم از غبار این غم آنقدر که در دست افتاده
تسبیح نزار و از آنکه در شش نرسد اگر این قدر بمقدار از در و هر یک از خاکستانی بردارد و از
و در پیش خلوتان بنزد و در ساله غم فکر تسبیح سنبر که در اندر سر و در اندر سر و در اندر سر

چشمک

منه در طلب عینک خدایک میر حریز عینک مهر ماه محتاج است بصیرت
آن عین عیان و ملک دیده باریت بنیان قره ایمنی آبا علی که چشم
درست دیده لطیف غیر عینک فکر نیازمند بعد از لغات الازاد عابر آینه
صنیر و قیغه بر یکم میرد پوشیده نماید که چند پیش ازین دور کو ملک معنی بود
طلا شکو بر اثر تو لغات عالی لعینک چشم خوش شده اند و دیده در این
روشن چشم تهنیت روشن چشم گفته اکنون ملک شمان و لایت همه آن
بدان سیاه نموده اند از جمله یار از هم شمان باران تاب بفرستد با فخر
اتماسی چشم داشت آن قسم عینک نعم و زور است که از خواندن خط
معاقت افق نیز محتاج عینک شود و عینک دیگر زبان آن هر مان کردم چند
عینک بلور نیز در طلب که بر سر چشم روشن شدن جان تواند کرد و غایت
فرمانید بهتر و صرفه در آن بیشتر تا یک لایت صورت و معنوی از احسان عینی الحمال
بمجد و الله الاموال رقع در طلب آب میر آب از صیر و اسباب متعال حمید
و ریاض اجلال آن نور حدقه انضال الامازاد حین فیض لایزال سر سبز و شاد
دکشن خاطر و غم بلاهت تحت سبزه تپش توام باو شنید ایم که با بر و کلام
نقطه و مفر و کج حرف از افسر کده های باغ دلکش و ضنایم قطره نظر از مبالغه
شاعرانه و اغراقی نیست باز غریب حالت روداده سخن باغ که در خرمی غریب صحرای
خلدین بجهت غوغا و شفت گرداننده و جو بارش که آب رنگ و حله نقد و شفت

۴۴ از یادگار

هم مشرب دریا به سده نشسته شستم عشاق که اندر شود بحر نام و صدق
مقال نهال به اجاج لب و در ذائقه نشسته همان به مقام قدرت نذر انداخته است داده
و عاقر این صافه خمر که سحر آت سیکه تر و فدا شده اند که با این همه به جان نشسته
و سحر خیزان دایم اوضو با تمام ناز و تمیم میگذاردند با سخن که در وصف اهل نشسته
این عرصه به زعفران رنگ و آلوده و سر و نه است قدم این سر زین آید به کجا
افکار جبار و است از جان نشسته و فتن و مانع خشک نشسته و کس که با چشم خود
سینه که دیده به نفع عشق رو به نعل طایفه در پیش کشیده و کس که از زبان به زبان
گرفته و فوار از خشک به زبان از کام بر سوار و درخت که از بهانه او بر خیزد
نهال الوار از نشسته آگوا و در لب به ناز عقیق در و من گرفته سبب که بر کرده
از جاده و من سبب غصبا و عرق طبع و در نشسته و نشسته و با اینهمه با کد امنه برار
بهره و قطره آید که نشسته و نشسته به آید من به نفع اهل کرم
و در از کرم در به نازک خواص ز جرات که جوهر بر آید نه از اهل که جواه اند
هم چشم نه از از رشحات سحاب کرم است آب رفته بخورید چه عجب است که امر و زین
از طل زمان عالی بر آید سحر این و صدق این بزم افسرده کرده و کس که
بزم به نشو و نشینی و در جام آید سحر حسین و نغمه در نازک از نشسته

در حای هر از کم و گاست پیرون چون شیر ماست با جاست مقرون با نقد
 در یافتن دیدار ماست که فاسم قضا از عینی مانعید و رشته زیاده از اندازن کسبه
 ماست پس شوشی که در ماست ریاست هر این سازیم و بقطع امید حصول
 و صورتش بر دلیتم و عدل ماست هر چه بود و نذر انتظارش بر سر سفیدند
 و در هر وقتش حال بلب سید و رسیدیم لاکریم الکاشنی و از چشم گرم
 و آشنی از قصه و عینی و عینی قصه است و بیاد ماست چنانکه سید از
 اوقضا عقل و در مایه لایسته بر این اراطه و کسبه خالی ماست اما از هر
 یخکلی طمع خام مدین فکر ها و کسبه استقاعت از ماست هر ماست ^{جالبه}
 اگر تراک فایده ماست و الدلائل متعلق از حب و لایست به ماست
 کمان نمائند که این بکف ماست ماست از ماست اطلاع حسن و قبح ^{اجلالم}
 بر اجاست و الدعا و قومه آمد و الامتشان رسد است این پلید و با اموز
 بفکر زره چهره هر مد که می نگارم از م سپر نهاده تواند شد هر چند بکند چهره بر خوشی
 پیچیدن خیر از هیچ و تاب مد عامر و دیگر بصورت نیست از آنجا که سایه التفات
 انصاف علی الصفات و بکف ستار زینت است که به منم سران است امید که
 انقضا را با هم چنانکه چهره هر چه در محبت شوق چون طره ستار غنبد حاصل
 همه چهره و دست تسلیم بر سر کذا الله و السلام

بکف

انظر الى هذا
 انظر الى هذا

رفته و طبعه اللطیف و در عطر طرب کشتیم و لایق ترش کاشانه
 منام بند ما خدوت از تمام لایق شک طبعه و طرب و نعوت
 و رایحه عطر ترش کاشانه باغ عبودیت اعتقاد لایق شکفتن سواد
 مصفا می شود و ترش خوش روحان و قوت ده دل جان را در بر
 قوت روح است که از حضرت ولادت کند و نفس قدس است که از بارگاه
 شکرانی موهبت کبریا که عمر را از لایق و طرب شود و صانع حق شکر
 نشو اند که گویند عطر روزگار طرب سار است خاص و عام است رایحه این عطر
 جانها و قوت بخش و باغ بند ما خدوت بر ایاد که رفته ناصر عباد روح اللطیف
 کشته و وضع خرم از طبع از مردم بر سر شکرانم کند و خشت بر آدم
 نفس در خوش میزد و طبع در بساط مردم از نار که از اجود صبا دم مردم
 دیروز از آرام رسیده و خود رسیده از کائنات برین ناصر عباد لایق
 استانیوس ولادت در نشان سید جلیل القدر عظیم الشان متصدع است
 ایاد زین خدایم که من زود است شدم و صبر بر عباد بگو شکر شدم
 این در طرب نام زود که گویا آن منور من اند که نیکو تقاضا بر زود اند و جانم
 که از تو جانان نصیب داشته باشم که در باغ وفا کند و دیدن این حکم بارها خدای
 از کائنات است و افتابی بخودم و از تو آفتاب من شدم من است

بسم

ز تمکینش میسر شد تا غافل طرز رسیدن از وزارت نگردد و در این
 مقام از سببش میسر شد تا غافل طرز رسیدن از وزارت نگردد و در این
 کار را از روی خود آید و اظهار نماید و او را اظهار نماید و او را اظهار نماید
 از روی کل سره و نیز آید و اظهار نماید و او را اظهار نماید و او را اظهار نماید
 از آنجا که نقد وقت از جمله مقدمات است و در دست هر یک از قدر دان
 دریافتن با نیاز مرام عباد الله صرف نمایند و ذخیره آخرت بر گیرند و هر کس را که
 فطره قدر این نعمت بیش یا اوست که را در آن جمع و گرد آید و از خرافات و غیور
 دور افتد است و در کار خان عارف عظیم الله امور و رسالت او در وقت این
 است اگر از خود غفلت پیدا کند و گشت خشم و کینت نیند و بزرگوار و عزت
 او در عدالت و در بامید و او فاش و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر
 صرف نماید این کار در دولت کفون تا اگر اراده نپذیرد و در عدالت و در عدالت
 شکفته و خدا را بلا مینویسند و نوشته بجز در دست نواز او و باز و در دست
 که خیار گزینان میگردانند و در دست در کار او که گویند و در دست از اگر
 من میگویم بعد و ششم میگویم و یا از حقیقت باغ و در دست از اگر میگویم
 خفا من پیدا کنم که به طبعی مکان حاصل کرده ام و اگر از طعم بر جا را جامه کنم خفا
 از کارم که محبت مولا می شود ام و جز من و در دست از اگر میگویم
 و بعد از آنکه در دست و بعد از آنکه در دست و بعد از آنکه در دست
 و بعد از آنکه در دست و بعد از آنکه در دست و بعد از آنکه در دست
 باشد و افضل بعد از شریف و من و در دست و بعد از آنکه در دست

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 4. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 5. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 6. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 7. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 8. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 9. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 10. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)

عليه

[illegible]

انوار الہی

سعدی از آن فناگر میگرد که غده فانی
فیض آبرو از آنکه صبح صفا در لایقیت

ساخته نیست که مانند دانه با نرسیده
بر روی واحد غلبر لایق از لایق
منتهی جای که اندازد افسوس از من و یحسان حضرت

عالمی که بودی و در آن عالمی که بودی
که در عین عین عین عین عین عین عین
بر این خیر و در این خیر و در این خیر و در این خیر

ظلی از روشنی از حسن بینان
نور و در این نور و در این نور و در این نور
و اینهای لطیف و در اینهای لطیف و در اینهای لطیف

نور و در این نور و در این نور و در این نور
خصوصاً و این و این و این و این و این و این
نور و در این نور و در این نور و در این نور

نور و در این نور

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a collection of poems. The text is written in a cursive style, with many lines and some larger, possibly decorative or emphasized, words. The script is dense and fills most of the page.

چند سال بعد از این که در این کتاب
مقدمه و فصل اول را نوشته بودم

آه از این بی خبری و در عالم زندانی است و دست و پا بسته

[illegible]

[The page contains dense handwritten notes in cursive script, which are mostly illegible due to the quality of the scan.]

[illegible]

[illegible]

[Faint handwritten signatures and stamps at the bottom of the page.]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

الشيخ
الشيخ

مجلس شورای اسلامی

مسئله اول

Handwritten signature: *John J. [illegible]*

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

والعقل الذي جعل في كل شيء حكمة

والعلم الذي جعل في كل شيء عِلْمًا

والقلم الذي جعل في كل شيء قَلَمًا

واليد التي جعلت في كل شيء يَدًا

والفم الذي جعل في كل شيء فَمًا

واللسان الذي جعل في كل شيء لِسَانًا

والأذن التي جعلت في كل شيء أُذُنًا

45

الحمد لله

سبحته

[illegible]

[illegible]

درین ایام که در راه خدمت و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
بهادران و عسکرتی با مظهر شک و بزرگواری و عسکرت کذاست که کما
عدال رسائیدند و بقضا عسکرتی از مظهر شک و بزرگواری و عسکرت
عسکرت و در راه خدمت و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
اوایل و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
را که در اجود و جمیع و در آن خصوصاً در طرفه و جمیع و در آن
تواریز و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
مردمان و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
بالتفاق و اجتماع کافه و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
و قوت و دردت و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
خامه و در آن فاصله است خلاصه ای که در آن بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
طرح و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
شماره و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
که در آن بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا
غیر و بخت و بزرگواری و بخت و توپق آن بخت و قرآن و عسک و مرا

[illegible]

10

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten signature: *John A. ...*

100

[illegible]

[illegible]

145

[illegible]

5402

9

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, which is mostly illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

۲
دوستان خدایا
مجلس
۳
خدیجه
شاهان
۴
امتیاز
مجلس

This block contains a highly degraded and heavily distorted image of a document page. The text is rendered as a dense, illegible mass of black and white noise, with no discernible characters or structure.

[illegible]

من سجد از طرف اول عقبت اندک سجدت بر این سجده جامع الکرام الدعاء
 محمد و آل محمد و سجدت بر این سجده شریف کاندید بر سر سجده اول
 و سجدت بر این سجده و بخیر طریقه و با طهر مانع نیست از آن سجده و بنا بر
 حسب مذاکات کابر شرح کرده و حق ریز بار طهر بنفشه و کافور و مشک
 حکمونه در عامه و در عامه و در عامه و در عامه و در عامه و در عامه
 انبالیک بر حق و اول جمله افعال تعلقه آن منفق بر این دو سجدت و سجدت
 شریف و در کرامت بنام آن قبل بنده نیز کار شریف و در دو یا سه سجده
 نیز و حال آنکه این حسن عملها با ناس و خود را بر سر کار ایستاده و غیره که
 از احکام فقهیه و فقهیان و غیره بر این سجده و سجدت شریف سجدت و سجدت
 اندک که تو جهات این باب استفاق بر صغیر و لیل و نهار حکم باید کار طهر و ترویج که
 با سه و سیل و خوش و خوش ترکیب و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 حرم و سفیده و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 خوبان و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 آید و تا فطانت و سجدت از تقاطع و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 قبل شود و نیز بر کمال و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول
 بلند و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول
 لیل و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول و اول
 با و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 شفا و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 که خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش
 به خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش و خوش

صحب قبل

سجده

سجده

شاه ولی

اینست بر منبر که در بنا از خاطر رفت و از اندک و جملی خورد و خورد
مقبوض نگین که شکست و تصور که تا اینوقت جمل اندازندم اطلاع بعد اکل
که آگاه شده شد پس چینی آید و طبعی و مانند آید و خودم رسیدن اما بر طبع
مرا طبع ظاهر آمدن بدلق و انبار از طرفه و العود و خودم که در طبع
متوجه سحر و غرض از منظر از حد است و در اینده خود که در وقت استخوان
نموده بهر ناخوشی خود که در زمان در دل نفیسه حرارت بر طبع
آمال و غرضها که در آنکه الله فضل و فضل که بود که خودم و در
دیدار و دیدار خود از خزانال باد که در وقت و اقبال تمام با خودم و خودم
حکیم عبد السلام عرف میان خود و در خط با طبع و در خط با طبع
ابلق ابلاغ در یکبار حرارت جوهر به با طبع و در خط با طبع
در آن که در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
است و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
فقر از طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
موقوف بر طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
کدورت و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
نموده و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
طبیعت از طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
قلوب و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع
اختیارات از طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع و در طبع

نظر

نامش و در بر شوق افزون حقیقت و کیفیت عارضه حسانه و نفسانی
مقصود از زمان حداثت بنیان خلاصه اندیشه عالم حواصی و الهام و تعقل ناقص
تحقیق در باطن طوایر شغل بر تدریج خدا و طوایر منصف و سهیل و ضحاک و طلحه از
معتبره و مشاغل الصناعت و توانایی و شغافه نشسته خواهی یافت را به حواله
عطا کتب طوطی و ایداند که در احصای تفصیل و ترتیب این عمل خواهند آورد
حکیم عبد المطلب موافق الودود است کامل گرامت و فایده نافع کتاب طوطی
و در ذوق منشور و سرخیز اعتدال المنیر و سرخیز منبیا فی زمانه و کار و اثر است
و بی گمانه بلا فصول و فصول و در بر الحاصل و سوسوکیان از طرف کل محمد عابد
بخار نواح صمیم الدوله و در غایت عید سید ماه صیام کلمه شده تسلیم
از در پیشتر عقد شده و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
که انجام ماه صیام بخیر و خوب و طلوع خورشید عید عید عید عید عید عید عید
و حضور از این سلام بلکه جمیع کافه آرام شد و در یکایک طاعان و دعا از این
بدر این مع ابا صفای که است از بنده ماه و در این عید و یا به است حضور از این
موجت کشف کلش آمانی و آمان و در این آمان قرین و عید و یا به است حضور از این
از طرف و در این محام و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید
عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید
سیر و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید
در این عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید و یا به است عید

و آینه خود بر خلاف سرور در دست و مدار او تواضع لغا و بر نمیکنند بلکه
و مناقبات و رسوم و غیره باستعداد او بقطع و فصل و برادر ارجح
خیره سر مقتضای علم و عمل بر تاج پادشاه و جمع او را در جام شرف و آب
غرق انعام القدر و خطبه و دو کتب طبع و شایع است و بدین طریق است
که بدار از نو یک مصحف مستعار از آنجا که صفای آنست اعتبار علم و استه
بافلاس مقدس حضرت از قصد و کرم امیدوار که از سر غلام سرور استند
متضمن ربک است این طریقه هر خاص و مشترک و عجمانی و ترک را و اوقات
تر کردن سرفراز شدن و شکلی آنرا استبره ضد و عنار و عفو و خلق
نظر از اهل بیت حاضر گفتگو و قطع و مؤخران بر و نباشد و کلمات مخالفت و خلق
ناخن جان را از سر و سر و آنگاه در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
نماند و غلام در اقبال و آنرا از آنجا که افتخار بر او از او و موسویان اطراف
نوازش و قطع و نوازش و نوازش و نوازش و نوازش و نوازش و نوازش و نوازش
بجرام کمال بنامد و نوشته شده است که در جملات و کتب و غیره متضمن بعضی از
ربیع الاول تا پنج روزه اند و این طریقه چهارم و جمع المصلحان مصحور شده
سوار رسیدن غرض شهر و در خاطر شد و با ناکید باعث تعلیم آمدن یقین کلی
موافق نوشته خود عازم شده است چون اگر همه موافق و بر مشورت آن و اما
عصر و باخیر و در توضع اوقات خصوصاً تعویذ در کتب و غیره و عیال است
خداوند است اعلی که از چند روز دیگر و از آن رسیدن بفاصله هر روز و سه
عقب فوج و بر سر آید و نماند و حاضر بودن آن اعضاء روز را

استبش من گشت انست مرا عدال و جلیست کنایه خوان و انست
 که علمز یاد رسد و گوید و هر که بهیچاه بقدم ز پدید نماید خود و ملازم هر از
 بایر انش زاج آب طبع دس از خانی تر لغان هو او آوا او ستند و جرمش
 و دو دوازده او و فرستاده بود در شربت او خود لار شد و آب خن
 بولی طایر شک و خن و صندل و بول و صندل او را تا طایر خن و صندل
 او از جلم پیش هر بر سر و جلم لار که صحت او را و ماقول و لعل در بر
 تنباکو بوسید و بعد از آن که کیمیا غیر هر طر و سر و لار از کستر و طار و سر
 سر رخاقت و در شربت یا خن و صندل او را تا طایر خن و صندل
 و خندلیر شوق صطمان از طایر او و سر او از جن و سر او
 بخور انکیز و بخور خن و صندل او را تا طایر خن و صندل
 وزیر اندازد از آب زنجبیل و کیمیا و سر او از جن و سر او
 است از میان ربه و با خن و صندل او را تا طایر خن و صندل
 کلید قفل و سر او از جن و سر او از جن و سر او
 جام افرا و صندل و سر او از جن و سر او از جن و سر او
 و چون بلیست خن او را و سر او از جن و سر او از جن و سر او
 گفته سر و سر او از جن و سر او از جن و سر او
 و بعد از آن که الفقا خان بهادر حمید و کیمیا و سر او از جن و سر او
 این شایسته نام به الفقا خان بهادر حمید و کیمیا و سر او

الم از پیشتر کار آمدند اخلاق و صفات خلق و مایلست به
طایف و طوایف و هر یک خواست و بخواهی نگاه افکار را که از دست و پا
معارف و ایالات و هر یک از کتب ما که در دست و پا
بوضوح و شریک و وقوع و امور از این و آن و اتفاق و در این
و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
که چندین قاصد می آید و کند از پیشتر تفصیل نماید که تصویر
در نگار داشت سبب مانع از اینست که در هر یک از اینست که در
هر یک مثل اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
که در او را می آید و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
از اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
نیز لابد و ضرورت و حکایت و اینست و اینست و اینست و اینست
که در اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
بر اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست

[illegible]

650.

۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

4

[illegible]

10

4

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
مقصود من هذا الكتاب
هو بيان حقائق علم النفس
والمعنويات التي لا يمكن
الاعتناء بها في العلوم
الطبيعية والشرعية.

68

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه
عبد المولى محمد باقر
المرعشي نجفي
القمي

Handwritten Persian text, likely a manuscript or letter, featuring dense cursive script. The text is written diagonally across the page, starting from the top left and ending at the bottom right. It appears to be a formal document, possibly a decree or a historical record, given the style and the use of certain words like "بسم الله الرحمن الرحيم" (In the name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful) visible at the beginning.

رستم شاه و روح خود را در میان

سید محمد علی حسینی

کتابخانه عمومی و موزه ملی ایران
تهران - خیابان ولیعصر - پلاک ۱۰۰

و قد حضره من اهل المملكة و من قضاة و من

ما من بیدار و مستی و خواب و کبر و استغناء و غرور و عداوت و کینه و

و بعد از آنکه در آن روز و آن وقت که از آن آب میخورد

روزه دارد و سینه و ابرو است نه از سر و عجب دمانه نشسته و خانم تهنه که از سر

کامکاران و بنابر عذر معذور است و خاک برفت و دیگر است و حسن است که در میان

وہ جس نے اس کو دیکھا ہے وہ اس کی عظمت و جلال سے حیران رہتا ہے

و من بعد از این که در این کتاب مذکور شد که در این کتاب

[illegible]

تاریخ ۱۳۰۲

مجلس ۱۵۰۰

مجلس ۱۵۰۰

...

۷۰۱۲

...

...

...

آنکه در میان جانان و ملک
دست نه گشاید بر عین
هر روز در بند گزند گزند
سکه خرج نیست در کار
برایت یاد نابروردن بار
عقل بر رخسار بی بند و بار
در بخت از هر کس
این فکر نه سپید و سفید
از هر دلی که جز از او نیست
خلق شکویده که شکر نه از او
آن نوم و بخت و دلایر نشسته
وزیر او به صدق و صداقت و در
آن باد و طغیان که ز کوفه شاه
کو بر عین اسم کار و عین
یار یکدیگر دارد و زار و شکر
کو در محراب جام و می و نوش
و در میان جانان و ملک
دست نه گشاید بر عین
هر روز در بند گزند گزند
سکه خرج نیست در کار
برایت یاد نابروردن بار
عقل بر رخسار بی بند و بار
در بخت از هر کس
این فکر نه سپید و سفید
از هر دلی که جز از او نیست
خلق شکویده که شکر نه از او
آن نوم و بخت و دلایر نشسته
وزیر او به صدق و صداقت و در
آن باد و طغیان که ز کوفه شاه
کو بر عین اسم کار و عین
یار یکدیگر دارد و زار و شکر
کو در محراب جام و می و نوش

فغانها و اسباب

فردی که نسیم را ببرد و در کعبه طعم را ببرد
 قرآن الهی به پیشانی افتد و زخم و عظیم را ببرد
 درم بخشنه در آن دو سینه و کلاه نشسته و شمع شمع شد و کرم مقصود نشسته
 اندر ناله قلم از آن کس بسیار کرم اندر از آن ناله و آواز کرم را میخورد و میخورد
 غم نبرد و آن صیف اباح مردی قصه که میباید حق تو زنی را آن کس
 زاده او کس چون وقت مرگ است با سبک است کرم
 اگر کرمی را اندر آن غم است کشته شد و زخمش غم را ببرد
 دو شمع سینه شد و درو غم کشته شد 2+ کرم غم کشته شد
 شمع سیم کرم کشته شد و در شمع کشته شد
 طبعی غم را شمعانی با چرا را غم کشته شد
 به شمع آن غم کشته شد و غم کشته شد
 چراغ غم را چراغ طبع است غم کشته شد
 با غمت از غم کشته شد و در غم کشته شد
 می شمع کشته شد و از آن کس کشته شد
 راه را باند از غم کشته شد و در غم کشته شد
 و غم کشته شد و در غم کشته شد و در غم کشته شد
 آن کس که کشته شد و در غم کشته شد و در غم کشته شد
 غم کشته شد و در غم کشته شد و در غم کشته شد
 به غمت از آن غم کشته شد و در غم کشته شد

از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد
 از آن کس که کشته شد و در غم کشته شد

او صانع صاف کرم
 کرم کرم درام در کرم

انور سینه بر طلب است بگرفته عا
 انجوا که کنایتواند علم
 روم سوزد بشیر کن که در بر این
 ناد و خود اگر کند و نه سینه
 که در ترنست طافا
 نه ز راه و فی جواد است
 قل هو الله و صفاتی
 و نه زیرتت یدای ایل است
 ما که سی آیدیم بر سینه
 هر که در سرفزون مایه
 اندر را که اندرون بود
 لایلم او بر گیر و دور ما خایه
 در شتر سنی مبر اند
 هر چند که لایق بود
 تارخ و قصه غزل را کنه از کا
 شرف و انور در سینه
 تا من عمر و عوم که در آن گفت
 گویند که کنده شده ام مردان کراند
 که خدار چایست عشق که در و افوسا
 خبر کس نگران شربت
 از در و شرف همگی نه ایجا
 ابر و صبا که با او کار دارند
 در سخن و ساز که از سوز و اندر
 اکنون هر مجاز دار
 که در و ساز و دیوان که در بی
 در یک و زو اگر بیاید

عا
 انور سینه بر طلب است بگرفته عا
 انجوا که کنایتواند علم
 روم سوزد بشیر کن که در بر این
 ناد و خود اگر کند و نه سینه
 که در ترنست طافا
 نه ز راه و فی جواد است
 قل هو الله و صفاتی
 و نه زیرتت یدای ایل است
 ما که سی آیدیم بر سینه
 هر که در سرفزون مایه
 اندر را که اندرون بود
 لایلم او بر گیر و دور ما خایه
 در شتر سنی مبر اند
 هر چند که لایق بود
 تارخ و قصه غزل را کنه از کا
 شرف و انور در سینه
 تا من عمر و عوم که در آن گفت
 گویند که کنده شده ام مردان کراند
 که خدار چایست عشق که در و افوسا
 خبر کس نگران شربت
 از در و شرف همگی نه ایجا
 ابر و صبا که با او کار دارند
 در سخن و ساز که از سوز و اندر
 اکنون هر مجاز دار
 که در و ساز و دیوان که در بی
 در یک و زو اگر بیاید

فطیمه خا

[illegible]

[The image shows a page from a manuscript with dense handwritten text in Persian or Arabic script. The text is written in a cursive style, filling most of the page. There are some marginal notes and a small section of text at the bottom left corner.]

این کتاب در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و صفات آن بزرگواران
 آمده است و در آخر کتاب نیز در بیان فضائل و مناقب آن بزرگواران آمده است و این کتاب در میان
 شیعیان و سنیان بسیار مشهور است و در هر باب از احوال و صفات آن بزرگواران آمده است و در آخر کتاب
 نیز در بیان فضائل و مناقب آن بزرگواران آمده است و این کتاب در میان شیعیان و سنیان بسیار
 مشهور است و در هر باب از احوال و صفات آن بزرگواران آمده است و در آخر کتاب نیز در بیان
 فضائل و مناقب آن بزرگواران آمده است و این کتاب در میان شیعیان و سنیان بسیار مشهور است

١٦٥

احوال و چون فضا سرزمین آسمان را از این تبدیل
 از دست به دست تو که او خفته نگار و خفته
 تا شد به آفرینش اولیات خورشید و تابان
 ما که شد جهان روشن در چشم خورشید و تابان
 در هر که خفت از سر زماند نیاده افکند قبل
 و در کف در دست و در هر که خفت از سر زماند نیاده افکند قبل
 خود شد که کفر و کلام از در کف از سر زماند نیاده افکند قبل
 تحمل کند بر سر از در کف از سر زماند نیاده افکند قبل
 میمون و خفته بادر تو که خفته بادر تو که خفته بادر تو که خفته
 افکار جهان حال از سر زماند نیاده افکند قبل
 غبار خفته و خفته از سر زماند نیاده افکند قبل
 از بار بار یکدیگر و خفته از سر زماند نیاده افکند قبل
 و در چشم خفته از سر زماند نیاده افکند قبل
 خورشید و تابان از سر زماند نیاده افکند قبل
 هر که خفت از سر زماند نیاده افکند قبل
 آسمان از سر زماند نیاده افکند قبل
 که به نامت زنده شد از سر زماند نیاده افکند قبل
 دیگران چون نیاده زنده شد از سر زماند نیاده افکند قبل
 که در خفته از سر زماند نیاده افکند قبل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

نشد خبر کار

سزا کار عالم صغیر و بزرگ

هر چه که خیر تو خورده باشد

هر عام که قدرت الهی باشد

بجز روزی که در زمانه حکم

نزد ادا دانند عملشان که بود

بعد از رحمت تو و قدرت تو

ز جوی تو اندام که وقت دعا

بعد هر جهان بر اقامت

فصلی که در روزگار مرگ

اگر نیست طریقت طبع دارم

ز روزگار اعضا بسجده

به پیشگاهت کرده ای قیام

اگر چه رسم از کتب شناسد

که به سر احوال رسیده بود

سر ملک جهان نشسته بود

از آن زمان که تو گفتی

عبدان و ضامن تو و خود باشند

نور که نیست تر از جهان و طبع

دروازا که در کعبه و تقدیر

زمانه باشد که در سحر و انحراف

روانده اند از آن عالم

یا به جل مراد و عیب و قیام

و از هر کس که در آن عالم

صدقه و منی با کرده اند

که باقی نام جو جهان برست

عالمی که شناسند باقیان

زمانه تر از آنکه مانده باشد

محال آن که کم از آن تقدیر

مشیر و خرم آن جهانند

مکویت بخشی از آن خرم

روانده اند و در آن عالم

بدست دلی خود و غیرت

فرافهمی از آن خرم

کوشش فکرش تو از آن عالم

نکرة قدس من بنده بنو حنی
مراد حسن سال حرم علم

هرگز کسی نام برده و شباهت
که در میان این با هزار است

روستای قاضی محمد خاوری

جہاد خدمتِ شہداء کی نسبت مبارک

از ان شبستان الحاکم

برای بهر حال از این دستم صید

رسالتی گزشتہ نامی خود

اگر دوران

مراخان و منہم

ایں ولیر نامہ شریف میں ولیر

نود و نه ماهه و نیمه اند

سیدلحسن ارحمان مظفر

حرفی از راز تو کل کند از حق تو

زکریا کا نام ہے تو اسے دیکھا

شاہکارانِ نبیؐ اور کرم و زنداں

خوار. شدم که دارم لعنت خود را

مجلس ترویج اسلام و سنی دین

کہ اسم مراد عرفیہ نہ ہستیہ ہے

یہ ان امدادوں میں سے ہے

ملک واد میں از روز کارشما

رواؤں کے جو حصہ بحال ہے

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

کہ ازخیرہ امام زید در خراسان

و آن که بپزند انشور از بهشت رود گویا

تتمتع به في ايام الزهور ونحوها

ماوناماست ماوناماست

1948

از قصد براساس

عینسہم از زبان علی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

56

[illegible]

کجا حال بیان است کو زبیر

منه

آرامی کے ساتھ ساتھ

جانب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از شهادت عتق افندم آنکه والد ما فاضل آقا حسن را در این
اسلام علیکم (حکایت اندر کانه ایضا) حق شریک دارم
شهادت علی و حسن را این که بعد از وفات پادشاه اسیران و زندگان
در این دو شهر و بلاد است و این دو شهر و بلاد است
همیشه شریک تمام کدات و اعدا و دشمنان و باطن و بیرون
من و حسن و حسن را در اسلام الفان و او و باطن و بیرون
یعنی اندک شریک و شاد است که بعد از وفات پادشاه و او
را بعد از کاد و در اسلام الفان و او و باطن و بیرون
درست است که کاد و در اسلام الفان و او و باطن و بیرون
ایضا اینک اندک شریک و شاد است که بعد از وفات پادشاه و او
تحریر و در این لغت و بلاد است و این لغت و بلاد است
محو از شریک تمام کدات و اعدا و دشمنان و باطن و بیرون
والله اعلم بالصواب و این کاد و در اسلام الفان و او و باطن و بیرون
نویز و در این لغت و بلاد است و این لغت و بلاد است
باعتبار شریک تمام کدات و اعدا و دشمنان و باطن و بیرون

عالم و عارفان رسانید الحمد لله علی الذی هدانا لهذا الذی کنا علی غفلة عن
علیه عطفه تمام بلکه و از همه اختیار جمیع عباد بقصد اقبال
عالم بقدر تصور و لا انشکر علی نعمایه که از روزگار گاه می پاید
و نه طاعت و مملکت بهشت عباد موروث و بدست صفای
محمول و فرز و فرزندان ساج و باج و نقد کرنا متوج و قیامت
ما کرامت خلوت و آخره و الا فضل الله یوتیه من یشاء و متبرج
وزیر امور خراسانی است سار علی الله علیه و اله و الله یأمر من یشر
و یرسل من یشاء علی الدین المستعین فی الارض و یعلم الراضی من
که حجتی است بر آن که بزرگ و ذوالجلال و شرفی است و از زمین
بواطن بعضی مواطن اثنا عشر علیهم الصلوة الله المکرم علیهم
یریدون ان یطغوا نور الله باقوا هم و یا لی الله الا ان ینوره و یضئ
غیر از اینهاست سبحان ربو انظر انظر انظر انظر انظر انظر انظر
انفسا و تبارک من رفعت الله تعالی علی خلقه تیز اقبال و فریض دولت
ما بجلال الالهیات فالارض البکات مبارک و هم و صاحبها عبد و
کردا مارحمی و الله الامجاد حمین دولت و اقبال از شیخه فانی ارط و غایب
لا یزال محض و یان بلوغه العباد الیه و اود مرزا اصفی و قوم گشته
لله الم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ازینکه در این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
در این مکتب از این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
نام مکتب است که در این مکتب از این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
نیز این مکتب از این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
کلاکه که فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
رجا و ان شاء الله تعالی که فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
این مکتب از این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
فرایرد و این مکتب از این جزوه فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
باطنی حکیم که فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
صورت و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
دام الله تعالی که فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
آیات و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
نعمان فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی
و فیاضی کاینکه میسر شده تحقیق میرسد و ان شاء الله تعالی

از این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب

مهر کلام حسن علی جان بهادار با هر چه در توانم در بیان مشتاق از مشتاقان
بلیم جان مشتاق حق از سیرت بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
شیخ ترا حل خیر نهی صواب از خلق ملحق شکر طاعتی خدایا خدایا خدایا
شکوه مفادش در حق پرست ایام به هر چه در توانم در بیان مشتاق
عنه جلالتش از این مشتاقان بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
والعقبه شیخ حسن عالی مرتبت و الا در هر چه در توانم در بیان مشتاق
عنه جلالتش از این مشتاقان بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
میکرد و در هر چه در توانم در بیان مشتاق
صواب در هر چه در توانم در بیان مشتاق
عنه جلالتش از این مشتاقان بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
دویم ز خدمت من در هر چه در توانم در بیان مشتاق
آه جگر سوز من به سیرت بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
بروز از هر طوفان گریه بنیاد زنده که با یاب میرساند از سیرت بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
نمیدانست که جان گذار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
و فغانی بعد از عافیه خالی من شفا شش ترسم از سیرت بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
فغانی ششها غم کند دیگر و خوشترم از سیرت بزرگوار و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق
و در عالم مفارقت بی پایان و بی شک نیست از این من و هر چه بماند از مشتاق

[illegible]

مسعود والى بغداد

[illegible]

با خوارگی
 دارلخداوندی
 از حرم ابرار و دیار
 بندگی را از غایت
 موصوفه و منقوش
 خالی نمودن
 که یکسلاف
 اتفاق افتاد
 می بیند
 درین روز
 از طرف
 و بوی خوش
 دل غم
 می رسد
 حال
 بهر حال
 ماند

عجیب تر از همه لایله سافرخانی فلک را بدایع سیاه امیخته است
الم کینش و بیار مدد و بیدار عقلی را اختیار شد و خورشید بخت اگر چه آن
مسافر عالم حق و آن سیاه اقلیم مقتضای کل من علیها فان
و یلیق و جبر ربک و العلیل و الی کلام رختستر
ازین دار قمار جید و دایم و تعلی نایب و بیار و بیار و نور و دین اما افسوس
صد نه از افسوس که جنش شخص عید المذبح و جمع آمدن و خیر و محال
و این قسم فرار از اقلیم آن که مقتضای دلو و آن عالم بود و مقتضای ظهور
امر بسیار شگاف پیدا است که زمین و آسمان ملائت افروخت
خاطر آن محمدی جعفر خدای کو کلفت کدورت که خدا باشد
چون برادر حیات را شمرست تا کور حیات جسته و در مشتق و در طوم
شاه را گذشتند است بسیار بمصداق آن الله مع الصالحین
باز شکیب و اصطلاح و در امانی هر قدر خوشتر و دست فائز و صدق
اخلد می شود که الله تبارک و تعالی حساسات و مشوات امور جزا که در
آن معصومیت باب الوقوع رسید و بحق شاه او نبایا و سر از صفیاح حضرت غفر
و بخت خلیف آل عبا جبار رسید شهدای علیهم الصلوات و التناوب

مراد آن مقیم فرمید علی عطا فرمود مدارج عمر و اندک نواله فرمود
نواب میرزا محمد علی خان داماد امیر کبیر که در ترقیات و افتخارات و رفاه مقبول
و سبب عطف و ملازمان ایشان است و این روزگار و مملکت و سبب و دارا و دار
ایضا از نواب میرزا محمد علی خان که در ترقیات و افتخارات و رفاه مقبول
از زمان مشهور درین مملکت و در حضور شریف و اهل اطراف و مملکت و مملکت
عباس عرش و حیات و نواب معفرت و در حرم و میرزا محمد علی خان
و صیت با آن جناب تعلق و تعلق کرده و بسیار کتب و اقراست و خیال آنکه
نواب در حرم و کار و در اقامت حیات و از این جناب و شریف و مملکت و مملکت
حیات و در حرم و مملکت و از این جناب و شریف و مملکت و مملکت
اینهاست و نیز از انتقال او و ایشان با قدر و ابر و در اسرار و سابق
استاد و بر تو که در این طرف و مملکت و مملکت و مملکت و مملکت
به اصل و ما خدا و ایشان اعتبار و این جناب و شریف و مملکت و مملکت
چهار حسنه و در حال آنکه با فضل اینها ملک و مملکت و مملکت و مملکت
قدیر القاب حاجی محمد علی که معتمد و این حرم و مملکت و مملکت و مملکت
با اقلید از امور و انتهای مملکت و در حرم و مملکت و مملکت و مملکت
در حال امور و طرف نواب میرزا محمد علی که در ترقیات و افتخارات و رفاه مقبول

انرا در فرافردی و در سرانجامی احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 تکلیفات مشتمل باشد از این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 اقدام بر سر کار و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 اقتباس از اسرار و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 تفویض امور و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 مبتدا و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 باورشان و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 فروع و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 خواهند که و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 بهمان و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 بطور و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 سند و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 غرض و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 بتاریخ و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن
 باقی و در این احوال و در پیش و پس از تکلیف و محاسن

طرح
مجلس شورای ملی
تاریخ تصویب
شماره

محمد ابراهيم

فصل اول در تفاوت آن که باعث اجتماع تصور نمود فصل اول در تفاوت
اینست که آن اخبر بعد از رایج انبوت حیدر آباد و قیاس بر وید بار
اما از کتاب ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ حال آنکه از این کتاب در بیان
بعضی اشخاص و بعضی حیدر آباد و بعضی شش در وقت بانچه ماز و این
هم در بعضی اصناف و بعضی در بعضی اصناف سه شش و الله و بعضی
در وید بار زیاد از وقت ماز و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
غنیست و اینست که بعضی از کار و اینست که اگر از آن اخبر بعد از وقت
روید حیدر آباد و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
نوشته آن اخبر بر کس نویسد و اینست که در بعضی در بعضی
استماع آن بر بعضی آن اخبر ماز و بعضی در بعضی در بعضی
از نوشته آن اخبر معلوم میشود و بعضی در بعضی در بعضی
مطلوبه و اینست که بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
و فوقه اول و پنجاه در وید و فوقه ثانیه در حجاب و اینست که بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
فصل اول در تفاوت آن که باعث اجتماع تصور نمود فصل اول در تفاوت
اینست که آن اخبر بعد از رایج انبوت حیدر آباد و قیاس بر وید بار
اما از کتاب ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ حال آنکه از این کتاب در بیان
بعضی اشخاص و بعضی حیدر آباد و بعضی شش در وقت بانچه ماز و این
هم در بعضی اصناف و بعضی در بعضی اصناف سه شش و الله و بعضی
در وید بار زیاد از وقت ماز و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
غنیست و اینست که بعضی از کار و اینست که اگر از آن اخبر بعد از وقت
روید حیدر آباد و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
نوشته آن اخبر بر کس نویسد و اینست که در بعضی در بعضی
استماع آن بر بعضی آن اخبر ماز و بعضی در بعضی در بعضی
از نوشته آن اخبر معلوم میشود و بعضی در بعضی در بعضی
مطلوبه و اینست که بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
و فوقه اول و پنجاه در وید و فوقه ثانیه در حجاب و اینست که بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
فصل اول در تفاوت آن که باعث اجتماع تصور نمود فصل اول در تفاوت
اینست که آن اخبر بعد از رایج انبوت حیدر آباد و قیاس بر وید بار
اما از کتاب ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ ~~تفاوت~~ حال آنکه از این کتاب در بیان
بعضی اشخاص و بعضی حیدر آباد و بعضی شش در وقت بانچه ماز و این
هم در بعضی اصناف و بعضی در بعضی اصناف سه شش و الله و بعضی
در وید بار زیاد از وقت ماز و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
غنیست و اینست که بعضی از کار و اینست که اگر از آن اخبر بعد از وقت
روید حیدر آباد و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
نوشته آن اخبر بر کس نویسد و اینست که در بعضی در بعضی
استماع آن بر بعضی آن اخبر ماز و بعضی در بعضی در بعضی
از نوشته آن اخبر معلوم میشود و بعضی در بعضی در بعضی
مطلوبه و اینست که بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی
و فوقه اول و پنجاه در وید و فوقه ثانیه در حجاب و اینست که بعضی در بعضی
جمع اعتبار نیست و بعضی در بعضی در بعضی در بعضی

۱۰۰

[illegible]

8302

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل

العلم نوراً

والعلماء أئمة

الدين

والعلماء

أئمة الدين

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً والعلماء أئمة الدين والعلماء أئمة الدين

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

والعلماء أئمة الدين

والعلماء أئمة الدين

والعلماء أئمة الدين

والعلماء أئمة الدين

والعلماء أئمة الدين

890

ملا

مجلس اولی و دوم

بنیاد و تعلیم احسان

فانی و سلسله و ملا

علم و علم و علم

آفاق و افق و افق

مجلس اولی و دوم
بنیاد و تعلیم احسان
فانی و سلسله و ملا
علم و علم و علم
آفاق و افق و افق

۱۰
 امانت داران
 خداوند
 ارضا
 مسکنان
 از ان
 فند
 از ان
 وشت

وہو

والتحریر

شوقی
که بنشیند تیر تیر است
که نشان این غم پیوسته است

ز غم که در دل نشسته است
ز غم که در دل نشسته است

سایه از غم در دل نشسته است
وقتی که در دل نشسته است

شوقی
عاشق عارف با دل نشسته است
که در دل نشسته است

گفت و نهاد با تو گویم هست
که در دل نشسته است
که در دل نشسته است

که در دل نشسته است
که در دل نشسته است
که در دل نشسته است

1000

وہی نام ہے جس کا ذکر ہے

مناجی

شهرت غنیف کنه در کوه شمس و طالع سعید و بسیار ماضیات فتن
محمود حاجت محمد کمال و در صدر کوه از شیرینکاز بهرستان ناکار و بیفتار
و اذا مرضت فموتی شفیق و قوار شریف صد و نهم مومنان محبت
نفس کماله اما بعد نضر طرصور لا تمنع من انفس شیع احوال مبارک الی
که در روزهای اسباب عیالات بیاید و چش و جود الی حاد و خند و اراض
و انوار می است کافور ز قتل و در اعداها و اراض و شمس و خیال و کس و عیال
به در اسباق پیش مانند رشته شمع و در پیش یک چهار شمس از راه و فتن
و عیال یک و در شمس و سیر و در شمس از رخ های یک و در شمس و یک و عیال
از خلف و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
صبر کاذب یعنی الف کفار و ساف و مانند شمس و در شمس و در شمس و در شمس
نفس از فتن و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
و شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
چون فلک و کبر و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
فلک از در زبانی هم که شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
مستک و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
رسته از نفس استخوانها و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس
چون هر یک در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس

در شمس و در شمس

کلام الهی

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a collection of letters. The text is dense and covers most of the page, written in a cursive style. It appears to be a collection of various notes or correspondence, possibly related to administrative or scholarly matters. The text is written in a cursive style, with some words and phrases being repeated or emphasized. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

منظره شیخ فیر...
 شاه...
 فضل...
 کاش...
 این...
 بر...
 و...
 چون...
 که...
 من...
 و...
 بعد...
 در...
 شد...
 در...
 حاشیه...
 از...
 تا...

Handwritten signature in Urdu script, likely belonging to the author or a related figure.

دافتر طبیان را در شهر کلو سوزم از روزی که تمامه ششصد طبیان را فاسد کرد
و کشته و از آنرا ستم و طردیده اند و من گفتم اینها کوسه و حیال ازین صدمت گرفته و میگویند
اخذ و خشونت از روزی که فاسد و بخرابیدند اندام و بدنهایشان را بخرابیدند و
سیاوشن خوانند و در عالم بالادارم و خوار از اعرام و مردم کمالی است ازین صدمه
و با وجود این شکفته بآتش شدیدی افتاد و با این شکفته ساخته چهره سیدان را
به کلکونه طرازم و کلش بر کل افق می سازم بدل کردید ششم و چهارم خاکستر
می کشم و در خانه ان من دل می کشم و در دو و ناله می کشم و در کوه و در جوی
قره افسان است و محمد خانه و در صحنه با هم می کشم و دیگر در همه کس ازین صدمه
بیدار و بیدار و در روز و در شب و در هر جا که می کشم و در هر جا که می کشم
ستاد افغانی در آنه حیال را در دل و افغان شمع نام از روز مال و افغان شمع
سرم کرم اند و مرا خالی از میدانند و من دل از دور است و ششم چنان شد و من
لاک در نفس می کشم و ششم کاه و زجاج و شعله و می از من تاج و زین و سوزن
و بر هر ام جوی می کشم و با فسر و کان و در میانم و با کرم و دلال ازین صدمه
من شریف و نه کار می کشم و ام که زبان آدم و خاکی ششم و از صحت و از صحت
همه ششم و من کرم و سر کرم از آن روز و وقت از کرم دلی با هم کس می کشم
بله صاحبم طبیب است و افغان نفس بر او می کشم و از شعله و شعله و شعله
سرمه و کرم و کرم از آن روز و وقت از کرم دلی با هم کس می کشم
و با منان در ساخته چون کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
صوخته و با هم کس می کشم و از آن روز و وقت از کرم دلی با هم کس می کشم

مرد

دراز سیت در یکصد نغمه کجی کجی که در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
من مجور عالم کردم و صحت کینه یاد آور حال شوق شکو شکوه و عجز و عجز
سلبان از بهرام و در بهار بهار کجی که در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
زین نیش کجی که در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
ناله و داله و بی من فرق از در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
لکاشته من کجی که در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
با لایان سخن صد و یکصد نغمه کجی که در روزگار باغیان بسزوده کار برده ناز
کسان سیر می نمایم سوسن بامین باز باقی هست و کل لایان سوز غانی برات
سلامت خوانند ام قدر خود را من استکار گردانید و غم از هوادار من شد و غم
غیر از من بر باد صحت ختم از من نامحور و از سخن بامین میخوف نیست در باب
یعنی هر چه بلدم سخن بهم با نظم سبحان را من برود کار آورده ام و شعر بهر
روان که در نظر ابراز دلم تراوید و خوش شبنم از خاتم قرص کنید از جو یا عبور حکم
و با سینه های سازم روح و دین جبار و ماند ام و آینه لغت فیه من روح خواندن
خود را از نظر نغمه ام و عالم را فرو گرفته کرد و با که صحت است من از خاشاک
و حاکم بایس انفاست عمل من سبک و خوش طبع از لغت انفاست از هر که ام و
و نزهت الدرواح و سیر غم و روح القدس بامین سازم و در صدد اسرار
من نوازش طالع کشته و انانیتان میگویم و مرغابی موج را در روزی که
فصل کل لغت را از خانه و خانه و بار بار از آب با آب لکوام و لقاوه

منهج را که باید در طریقه ای که کشیده می شود روان گردانند و گفت این باید مزاج بود
که هر چند در احوال خانگی که در آن بر سر او اندازد و گاهی چون در وقت بی هم لغزش می کند
بعد از او بپوشد و در وقت خواب بر او نهد و این را اختیار کند و در کشش بسیار کار است
همه و این در سر دست نهاده اند که در صفا داشتند و بسیار از جادو و جادو
یونانی و راکمونی صاف و دل و پا که طبع مشرب است و این صفا اختیار کردیم و در این استخوان
ساخته شدیم و در این چشمه اشک البرر می آید و در قطره اشک جوهر است و در این چشمه
بافتن است و در این می گویند علم است و در این تصفیه باطن است و در این عوام مثال است و در این
دیو ام ضمیر از انقدر سر خوشی است و خیال از دم روح انقدر سر خوشی است و در این
انگشتان است و در این ام و سوز که در اندام کرده ام علم و عید از ضمیر سر خوشی کرد و در این
از طبع برون تراوید و این را که بسیار می بینیم و در بعضی نماز تقصیر می کنیم و می بینیم سر خوشی
و این را که در کشش جادو می بینیم و در بعضی نماز تقصیر می کنیم و می بینیم سر خوشی
مشیتیه می بینیم و در این مشیتیه که در صورت هر کس است و در این نقیشتی می بینیم و در این عقل
مستفاد می بینیم و در این مشیتیه که در صورت هر کس است و در این نقیشتی می بینیم و در این عقل
می سازیم بر سطح هم خط است و در این نقطه بر صفحه هم صورت است و در این خط هم صورت است
و این بسیار است و در این خط است و در این نقطه بر صفحه هم صورت است و در این خط هم صورت است
و این شاقص به بیان حکس بر داخته از جوهر کس ظاهر و باقی را شناخته ایم
و در جوهر باطن باخته اند و در این ساخته هر قطره ام نقطه است و در این خط هم صورت
چون اهل اهل چندین نقطه می خورد و در این خط هم صورت است و در این خط هم صورت است
رقم کرده همه چندین خیال و حاشیه خیالی می آید و در این حاشیه نباتات

لوازم

محل منبایم و در استخار و ریاض حاجی کنم صمیم و بختین است و غایت
عظیم روان است و گوهر پاک و رفیع سخن متکبر و فکر عظیم نظم و نظم عظیم
مفیده باخته و خندین خاک و باخته شعر لایق از او دارد و دلوار
دار من بگو شما اقله سرور کنده ام و در کوه است و در و صفت شریف
جویات کشته ام و سخن تر کاغذ آید نوشته بوم زبان او و سنگد و در
منبایم سخن بگویم صفت نهم و هم چه بیشتر بزرگام منبایم و زعفران
می بر ارم از حباب برده و کوه بکرم و چون طوطای هندو است که سخن از
کنشیم کما خدی لوازم و در کوه است و این سخن سازم معنی آید از عظیم بافر
توانند و ما هر ما هستیم بیان غم توانند و صبح و لایق از عظیم کرد ام و
حباب را که یک کس از اوخته پلاک از دهنم لایق آید منکبت و فاکوس
حباب از شمع نازین سفینه ام و در کوه سخن و در و شمع غم و عالم
از کوه خندین بزرگ حباب و کما بلیغ ام و در و صفت شریف و در
بغلک خندین شاعر و در کوه ام و با ماه خندین ناله از کوه ساخته ام
چون حباب تر جانفس است من از او و چون مستحق چه دلیت از من خندین
بگو و سال سخن آفرین منکم و در کوه و در کوه و در و در و در و در و در
روانم و مرا حباب میدانند و در و در و در و در و در و در و در و در
با هر که احسان منکم از خاطر می گویم و عید کوه و در و در و در و در و در
از او شرم منکم از او و کام است نیکان و در و در و در و در و در و در و در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

منافق و منافقین را در میان ما هم گفتند و منافق و منافقین را در میان ما هم گفتند
است نیز که استیغانت کرده بود و قلم نه و منافقین خواست سخن خود را
آب بود و قلم خواست حرف خود را پس بود که از آن استیغانت خواست سخن خود را
و قلم از دست برداشت و استیغانت گفت من میگردم در این زمانه که قلم را که در میان
کلمه شهادت و زبان نیست و حدیث انا استیف در میان من هم خجسته
و هم پاک که هر جا جوهرم آید است و آب که در کنار و اینها را میجویند و در میان
حکمت اشراقی نیز من مرا میبرد و بگوید و کار آتش را میسوزد اگر در زبان از قلم
حجت قطع کردیم و در چند مجسم از قلم میماند است منتخبات هر از اینها هم جوهر
مردان طریقت است تحت از حجت افکند و او جوهر ساکن است و در خانه جوهر
و قلم گرفته قلم نیز زبان بوج نقد در آید گفت من شفا میجویم و این قلم را میسوزد
با سیر میکنم و بالادست معلمان می نشینم که هر چه در کرده دارم و مکتب میسوزد و زبان را
سخن معانی و اعصاب و اهل سخن را میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد
هم و دیوان غزل که با آنرا از این میسوزد و هم دیوان و قلم را میسوزد و در میان
صاحب و دیوانه استیغانت گفت عرض میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد
زود میسوزد و قلم جابجاء میخوانم و قلم را میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد
سبب از آب و قلم را میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد
و اینها میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد
کار سخن از دیوانه من بالادست و با این میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد و او بیرون میسوزد

67-1

[illegible]

[illegible]

ارت

الذين

مرزبانان بکشت منضم زبانی دردم هر که آتست بخود و دست از خالی رنجور و در
دست هر که دست کند به کرم میگوید و غلامان ما را بر زبان او فرستاد و در دست
الکاهان بیاسنجند و گفت ای یارین بگویند و چون دوست بدو شد و در دست
کفشد است می دانم که آنرا دوست من بخوابد و بگوید و گفت من به خدا و خودم خوشیدم
از شرم سر بالا توانست خود را از هر حرف پاک کرده سر برداشت و گفت از هر
یکد که میخواست از سر که نشستن است ترا که بیاسی بشکریست و بجا و در کوه
و در بجا و در دختی متع و کاهدم نوده از شرم است گفت زانکه آنست که
میترسند و برانند و مرا میترسند و چون میفرستند و گفت من بسیار خورده ام را
میترس از ایندم و در ترانیکو شناخته ام بعد از آنکه عمر در قطاع الطائی است و در دست
ایستاد و راه جا و در آن متع گفت از کار و در دست و در کار و در آنست که
جمعه خود را رسد و آنچه که بر او تر کار آمد و دست من بر کشتن آن نهادم و دست
در کار و در آن نوده ام میدانی چقدر را بریدم و از کارها بر رسیدم و منم که گفت من
بیرق نمیدم و صورت لعلی خوشتر بر من جز در عهد و دست و در می آنم است و در جوی
جلی و در کشتن خود و حقیقت و در کشتن و در کار و در می آنم که گفت من از ترس
که که میترسم اگر ترس کن که آنست که من از ترس و از آنست که در کشتن و در کشتن
از خودم صحت شست و زبانی از دهنم و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن
زردانان خوش شگافه اند و میترسم که در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن
می دانم و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن
چون از کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن و در کشتن

سودا ایمن مغز در سرم نهاده باستخوان نقطه متعین کرده ام و وجه کلاهها را
سراشته شده در سوله سخن در زفته ام از عظام او را یافته ام و کلاه فلکی حاصل کرده شیخ
گفت که هر چند سلیمان از ضعیف اندیش بود و عیب بدیدیم و کار هر چند سنگین
از فلک گیر و دیکه که در یک مرادم و مرز در آیم و از یک کس بشنیدیم گفت هر چه
در سرم می آید از سرمی نیم و در وقت که کار از سر و امینکم اگر چه هم نشسته دارم و
هم کرده افانه نشسته ام و در بند کرده است و نه کبر هم در کرده نشسته شیخ گفت و دست
در گیر و دلال میکنم و در یک کس آن بدو نه بسیار از هم در غبار میجا کند و در سر و جوهر
و کار از در بر روی کار از یکم گفت و خبر از یک نشسته است می بند و تا فراموش
نکند و سخن شیرین بر زبان می آید تا از دانشی بر آید از نفس سوزان باشد و نیز با
از دانش سپیدیم و مرغ مرغ را به تیر و میکان صید میکنم گفت که هر را با بهر و تیران نشسته
میدهند و کار از در خوان را من نسبت نشسته بدم خال از من گوید و از سر
موجم چندین کرداب که از آن کاشته فلک گفت نقطه در سرم موجم است و پیش
مستوس نقطه بر میبندم و فال میبینم هر چند در سرم بشمار از نقطه نیست و از چندین نقطه
در سرم دارم من به حرف میگویم که نکند میگویم و میگویم که حرف میگویم که نکند
شیخ گفت من مرغ نیست اکنون از میضیه فولد در سر او و بعد در میان کلاه
ساخته ام از گوهر خوشی هم است دارم و هم دانه فلک گفت و خبر هر مقامات و امینکم
دارم و از آن هم بهر مقام رسیده از دوات حبس لازم و از آن به ناما حکم لازم از شفا
چندین نوعی را و در زخمه ام چینی فانی است و امیر سدا که هر نفسی بر زبان میگویم که
دایره چنگ است اندازم خانه شما سال میفرستد و در دست میباید از سر از خط می بریزد و دست

[illegible]

[illegible]

می رسد از ناله آسمان و لایق است از این بخت و حال از انجم و سیه و قوت و دور
سیدم از اینست که شش و شمع و چشم و دماغ و شش و سینه و شش و سینه و شش و سینه
بیزه و از اینست که در این سیه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
لکاز و دیوان و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
فوق و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
ماه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
انجم و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
انجم و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
از این و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
در سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
فال و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
نظر و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
نا و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
اگر چه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

افغان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و چون شد به دست از دست رفت به محلی از راه سفید رفته بدو
که از کوه کعبه بخار یک کعبه بود و او همان جبار است خاک پای او است که در میان
قلم او بود بر آن همان یکی می بینست که از بر دست هم که در واقع از زمین جدا شد
و کاهش نیز سینه ها گفتند عاقبت چن ناخن بر جگر نهادند و شنیدند و آن
نزد است می کنند سه آنگاه خود را بر زمین می نهند و آگاه می شوند که این بخود و از دست
بکس نکند و در میان بخود و آن ناخن می نهند و آگاه می شوند که این بخود و از دست
چون چنان است صورتی که در میان ناخن است و آن چنان می نهند و آن صورتی که
و در میان صورتی که در میان ناخن است و آن چنان می نهند و آن صورتی که
نقش دیگر بر روی خارجی آید و آن چنان می نهند و آن صورتی که
که از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
جرح و از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
بجمل و قطع از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
نمونه از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
که از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
هر که در دست آن بایستد از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
علامت شد که این صفا از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
این با بر دست آن و کید از بر دست به نفع خود بخود آید از بر دست بخود آید که از بر دست
نقش دیگر بر روی خارجی آید و آن چنان می نهند و آن صورتی که

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is densely written and covers the entire page, with some lines appearing to be part of a larger, possibly damaged or obscured, section at the top. The script is cursive and characteristic of the Safavid or Qajar periods. The text is written in black ink on aged, slightly discolored paper. The top portion of the document features a large, bold heading or title, which is partially obscured by a dark, irregular mark. The main body of the text consists of several paragraphs, with some lines being more prominent than others. The bottom of the page contains a few lines of text, including what appears to be a signature or a date. The overall appearance is that of a well-preserved but aged historical document.

بطوریکه در طلب قهوه نرم طرازا اگر سر مایه رطوبت و دماغ بیج
قهوه در سر کار باشد اندک باید و سندی درین هوا بینا کو خند
تر دماغ تر همان سرخول بر صول وقت ناکرست و رفیاه طلب ^{اولی}
خطاست امید که آن سر شش غیر مختل در کار بند و کنند و از سر
نه در طلب که معرفت و شکار درین ایام موت آن نیم طرف
حاصل نه صاحب کرد در اندر خواهند که همه وقت هم بیایه و نیم نواله
مانند و من از صحبت این ایام موت و علم هر چند ایشان را از کتب
زمر غذای روحانی حاصل شود و اکثر علوم در باطن ایشان حلول کرده
آیا که از مشهور ضمیمه حدیث کل یلم که نرند و از صحبت مندر همه قضا و غیر شوند
امید آنست که طرز زبان بجهت بد است آن ناخوش شناسان کار در کمال
خاص که به نجات اصل و شرافت منصف و بعد از خدمت طه دران
کسب اخلاق ضمیمه کرده که بوی از آن نیاز فرستند و السلام
منه در طلب قنات سخن شناسایت الدخان این بر هر که پیش
نظم دیو در شسته نواله و مانند که مخرج چهارم ندر شسته مایه با فصل ایشان
اعتقاد اگر قنات بید در سر کار با هر محبت فرغ نند تا انرا ایام مقام در در جای پای

منه در طلب طبع اول البراهیم عمر است که نکرده مغیر ستایه غلام
و چهار آنست که بتوفیق خدا اگر کتاب الکرنامه اگر کارنامه الیه
هوش و فربحت آلوده است کتاب آن از میر توفیق بخت
جوید چون شنیده که تخمین دفتر آن کارنامه جادو و رقم و سر کاران خود
کارشناس است بدو دستور و حسب زبان خواستش لایحه آموخته
موضوعی که توفیق میر احمد شنیده نشان مجلس آن دیار که کتاب در شور
میکردند که اگر چند روز آن سکوت نامه عنایت فرماید تا از اینهاج آن
کلک منتهی زوده را توفیق باب جادوید کردند و عطا الله عثمان بنو شنیدند
لایحه شک مطاع خورشید از وجه منتهی که چشم هم بخورند که است
و از دفتر دوم این بدین آن کو کشفی نشان یافته است که توفیق آن دفتر
نامه لایحه لایحه روز خواهد رسانید تا در سر کار آن نسخه گرفته اند طالع عالم لایحه
عرضه از پنج نفر اسف خان عصفه است بندی شود که در مجرای زبان
معرض آن سر کرده شیخ که در آن سر آمد سر در آن خدیو صاحب جوهر خواهد
عالی گوهر برساند جویشناسان که چون شیخ باسی بر در خود دارد و در سر
جادوید بنویسم رنگ جوهر اصلد با طبع و ساز کرده و حرف طالع قطعاً با نام

و شما نگویید که فنون را چهار جوان که قطع بلای کرد و مرا از دست خود بر
تن دست نهاد و او بعد از بسیار شیخ باره زبان اینها و دل هم تنگ شدند
و شوار را چهار حرفه از این شیخ بیان می کردم و این گفتگو را جوهر شیخ را
میانم اگر لطیف است جوهر شناس شیخ قبضه من شده اند تا
از دست کسی نبرد و چون نشسته بمانی تیغ محرابی بسجده است
بجای تو انعام آوردن کرد و طرف شاهش من گوشتن قطره آید و در آنجا
التر شیخ خوشیدار و خوشگوار و شیخ از اولال که خوشتر از خود بود
منه ای طبع نور بهنای معنی نوی خادمه و عصاره شیخ عوصای ناروین
بد که از جوهر روزگار کرده ناد و کارش افتاده و از برج سفر خشک جدا کردن
افزون و ال سیم و در سرش افتاده منجر آید که سر در سیم کند و از فقره سیر یافته
به دست آید و بگوید در عصاره کلید و نگاهید رضا حاصل کند از این بهنگر بسیار
جود بخود دست کرد از شرافت استعدافت که ملذذان نرکز خوشی و مانند
تا آن دست خوش از روزگار جوان در ساخته از به سیم را سر بخشد و تاج
سیم بر سر کند آشته صغیر از کرد و اندر بام بخوراده بود و در طبع

غریبی عالی از کسب این کار ایروز داشته تحت زور کبرایت که با اگر چه من
 اندیشم خواهم ازین کار که با جوار از باب منعنا است با قضا شناس کرده اما از کار
 که غیر القود و التفات مجاهدان و مجتهدان است دل راجحه لازم در جوار
 و به خود کشتن است و به مشورت و معاضد است و به معنی شهادت و به
 نمایند ترغیب تا بوسیله آن از تیر زدن شتر و شترها و غیره را یافته
 ما و اب سیاست بسته در جوار و طلب که در طلب اللسان که در جوار
 به نصیب آن با حقه و در طلب سیاه و شتر و معنی شتر و غیره
 این همان دوات که طرف است که از سیه نیست اسباب قلمدان بند
 یک قلم ضایع ساخته و این همان نورس کلک شمع طبع است که گاه بگاه
 کشته نشانه برد و خور حلقه میزند و به همان مخلط غلف ناشناسم که هر روز بنویس
 نامه دایر کنیم امید داریم که آن خداوند چشم دوات را سیاه کنند و در نورس
 کلک شمع که در آنند و حرف بنویسند سر سبز سازند و السلام معنی شتر و شتر
 از جوار و کسب از است که غیر سیاه را جمعیت دارند حاصل است و سلمان
 به شناسایی هم رسانید و یک و شش خیالات تمام می نرود و کار به حقیقت
 آب در چشم میگرداند امید که درین وقت معنی او را بداند و از او عذر آید
 والسلام
 نه از علی

11/11/11

سید در علم

منه و طلب فخر انش چو درین لایم علیا دستم و قلند ان هر که
ایمید و ارم که هر روز نشن آن نالوا شنیدگان طمیر انش که اولاد تن و اهرن زبان
غنیست و خندیده نگفته اندیش امروز یکی از یاران شوخ طبع بجانم بنده که
بعیت از خزان است چو در بریمه محمل و اله شده این بیت از مرا که
کوهر خنجر جوشت لعل بخون کویاندا آن سوار بر سرات اشکر از شکست
خواند و از من مغرور رسید هر چه تصدیع مبد و فبا من دهم و باندیش و گفت
کریسان شدم مغرور که بعد از گفتن آن سابل ابرام پیشه است توان کرد بخاطر
رسد اکنون ساعت ساعت عجا بکریسان که وقت منم و مبالغه از حد میزد
و نیکو اند که به ادا می مضمون چون تحریر است مغرورم از آن گفت گفت
راش خشنود و الله و اندک مدت فرستد آن تبر زبان حرفی که روح الله
ملزم خواهد است تا من به رسد و الله و اندک مدت فرستد آن تبر زبان
هر روز که که سلطان و نواز رسید تا باز کار خود ایدل که کار ساز رسید و جان
دلیت مجاورت و احلام حکمت و خدا و فرزند تو به مستور خدمت نمود و الب
شوکت جهانگشایر با تو ای صفت و فرخ نروا تر غم و دارا سلطنت فرمود
السنه کافه لیام از خواص و اهرام مادر و طایفه که کرد و بسیار از خواص
جانشیند بر هر که هست ندادن شاه سید یار و شکر اند و به دست بر او بر آید

رقعه بیرون صاحب جمی طراز کلماتش افروختهش نهال بودند آمل و اما
آن برگزیده دو جهانی خلق جاود آراش و شاد و آب و آلوده عدد
جامن که از چمنستان لطافت عنایت شد و اقصای دانه اش افرو
شم طوطی تصور نمود یک مکر و مکش هم بر سر و دل را کیفیت
صد هم افلاطون بنشید زهر فواکه مربع که از حرف تختین جام حلا و
لبز تر ساخت و خمر میوه که از لفظ یانیش از و طعم ببل و جان
راه یافت و طرفه خوف که کلمه بالقرش منت بر ایند چشم گذاشت
و خوش انتم که حرف را خوش لغیم فروس از خاطر برداشت و در
نقطه سی سر و ست از اسرار اگر حرف اول را حذف کنی آن
ظاهر و هویدا و اگر لفظ آخر را حذف کنی از جامی است جهان نما
حاصل مدعا آن سیه برده که شیرین عالم بالا و ست ذایقه کافه و الیا
شیرین ساخت نخلند راضی ایام عا الدوام آن منبع فیض و کرام
از نهای اقسام شیرین کام دارد از قله یوسف و در سبزه کبریا صحبت الهم
که قمار عارضه که بر چرخ قرار نشسته بود اعلی ز کمال گشت و ذرات عالی
از مضیق و فصل محنت فضا جان قرار صحبت و عاقبت غلاید و جا و اش
که بود و مولود سلطنت از نور بر نور و نور باید با نیر

در یوسف و تهنیت محبت مع حق که حجتی است بر مملکت و احسان
از سقویا که حصول مشرب و من در خط کان است و احسان
و کلمات جعل الله له کعبه البیت الحرام قیاما الناس استماع افکار و طیف
محدود و رتبه شکر است و مدافعت و مولود اعراف و اسباب استیفا و طیف
از روح سمحت تراید و نضاعف نیز نیست از دور و اب العیالی است
سر ایا راحت بر لامبار که شکر است که اندامه و ریخه استماع افکار که
حباب محدود حکم نفس فانی که اما طلب لکم من النساء را با من قال امتثال
مغفور و مضمون حدیث شما که در الود و الیاد اقدم کلمات استقبالی و محو
و لباس استیفاست پس لباس لکم لا یلزم مناجات شریعت و مظهر
محرر ساخته مواصلت و عهد و انصاف فائز ان عطف و دور و ان
لازم و واجب ضایحه بفضل این و متعال این اتصال مبارک و سمان و از
سمت الفضال و سمیت اقتراف محفوظ و مضمون که در الود و الیاد اقدم
مغفور و مضمون حدیث شما که در الود و الیاد اقدم کلمات استقبالی و محو
و لباس استیفاست پس لباس لکم لا یلزم مناجات شریعت و مظهر
محرر ساخته مواصلت و عهد و انصاف فائز ان عطف و دور و ان
لازم و واجب ضایحه بفضل این و متعال این اتصال مبارک و سمان و از
سمت الفضال و سمیت اقتراف محفوظ و مضمون که در الود و الیاد اقدم

رفود کثیر هم سوار سلامت الله جان فدا و خوشه لادن نرسد رخت جوش
که از تر آفرودن سوار طاق لیس علی اسکن شمشیر با سحر جوش و کوه عظیمه نور
هر وقت خود دست خسته تمام بجای کوه شمشیر جوش جابجاء علم تو نرسد
نور که در خست که نشد طاق ابر است این که تا زده صاف نشد اند
سلامت بخشد و جوش شمع سلامت بر او نور و او در عالم آخر نرسد
فدا و از این عطیه تو بر جابجاء نرسد و کوه شمشیر نرسد که نرسد در شمشیر
شمع و عا نام شمشیر را بر و انگلی از اجابت محفل نرسد و عا نام
کوه از شمع و در قناب و نور و شمشیر نرسد و عا نام و عا نام
احسان تو ایام کوه و در صبا و وسایع و عا نام و عا نام و عا نام
در شمشیر و کوه نرسد و در عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
به سرو و بایان سلامت و در عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
و فضل و کرم بانی به سرو و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
که مشهوره نرسد که نرسد و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
و نرسد سرو و کوه و شمشیر و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
و در کوه و شمشیر و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
به کام و زبان و کوه و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
و در کوه و شمشیر و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام
و در کوه و شمشیر و عا نام و عا نام و عا نام و عا نام

بنا بر آنکه خداوند عز و جل در این کتاب شریف و جلیل
جاء امثال و عبارات بسیار که در این کتاب است و صفی و عارف و محقق را
تجلی نموده که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
صفحه ششم و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
کیفیت بسیار است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
مستند بنظم و ریاض و صیغ و کلمات و در این کتاب است و در این کتاب است
یا که است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و عبارت است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
زبان و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
احده و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
فصل و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
چهار و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

و خود در کار کمال است و در حدیث و اخبار و فقه و ادب و سایر علوم
از استماع و دیدن بسیار است و در احکام و مراسم شریعت و عبادت و سایر
نقدها دست نهاده که خود دست تحریر و تالیف دارد و در کتب و رسائل و کتب
که در این زمان از این سبب نوشته شده و در این زمان به نام بیضا که در دست
نقد و شرح و تالیف بسیار است و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
مقدمه شده است و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
عشر و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
جهان این را بهر سبب که در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
منشأ آن نمیدانم که بگفته است و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
که در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
افعال رخ برافروخت و بخت سوادت رخ بیاورد و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
منبع آن است که در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
به انداز پدید آمدن مژده از عشرت انقدر باشد که بهر سبب که در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
لهذا حکایت آن با همه قدس است و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب
و در این زمان در کتب و رسائل و کتب و در این زمان در کتب و رسائل و کتب

(Faint handwritten Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

40

[illegible]

خبر بهجت از مقام مقام دارا آنی حال سی و سرور و بهمان آلاء شریف مع
احسان رسید رنگ دل از کینه خاطر و دود چو دنیای ناپایدار محال حلاوت
و طهارت است حکم کل نفس فی الله الموت بقا روح الباقی امیر و امتحانات
و راه عدم بجای قرار یافته مخلوقات است و نفس قدس سیم اسباب عظام و اولیای
گرام و محبان سیرای غیب و مرقبان درگاه ایند و زانند بدل کرد و از جبر الی ملک
و رضایت بر صفت از دل و جان استوار قدرت بر تن برفته و زانند عزم الی الله
و جبار و دوزخ و سوار نمود اندر است که ملک شاه عالم و در حدود
این قضیه تأمل بر آید که گوشت شارب عقل لغز و لغز صبر و کینه است
بدین عطیه عظمت اگر و سرور باشند که الحیدر و المنه بعون الهی سرور
اکمال داده علیه بوجه شریف است سلطنت سیاه آراش یافت و مرغ آن
سد از و شکوه و از جابر و التوا که نام غفران سیاه مذکور است و
رحمت حق للکون بود باشد فقیر غفران سلطنت و کون و شکوه
بود باشد از غر و دول و قس و خود را باشد عزم حسن اعتقاد البیان
طبیعی و طاهرین بر عالمیان الهی است و صفات و صفات فیما بین از قدیم
الدیام نهت ظهور و الله لازم نموده که یکی از مخلصان حرم عزت و کبریاست

نام شاه عباس ثانی بجلال الدین محمد اکبر که پیش بود اما افغانی که جوهری اندیشه آنرا
 زیور اعلیل مقال تصور نماید و اصل ابدار معانی که حصیر فی او اگر بکنته سخن نقوش
 ستایش وافر نیستش نباید باشد آن توان بود که اگر سر بلند پایه سخن
 بدان بر صیغ داده نام نامی و رسم سامی آن باد شاه والاحاء بران سینه بدلی
 نشاند و از اراحمیت بهار بکتاده رامت سار و سواخته بر اوافندیم
 دوسنه انشاند که در شمیم غنیمت آن را معنی و مانع بکنت شناسان بکنت
 ناز و صغیر عند کیست از بطله اتحاد قدیم بلند آنرا کرد و لعل محمد و الله که اگر چه بکنت ظاهر
 فایز نعمت عدم البذل محالست و او را که صحبت نیست اما در عالم معنی او را
 بجهت آن بر چهره چستان کشید و اسباب مظلله غایبانه که سفارت و زبان و زبانه
 خمار حاصل بیکر و داده است اسید که هموار است ابراه انبلد و اتحاد باز و دست
 حصول فارسی و استان بخردان دراز با بعد از طباع نقوش محبت و دلدرد و
 صبر خورشید ضیا که از شرفات صیغی است بر لوحه المانع می نماید که چون
 از انوار عروج معارج و از لایزال و از تقای مدارج عنایات حضرت حمان پیوسته
 در خاطر خشناس و ضمیر خفایت اساس مژد بود که در شوق الماز خات استیلا
 مشهد مقدس منور و عرش درجه سدره مرتبه روشن و دنیا بر کزت ساحل حیات
 و شواغل امور کشور تانی از احراز سعادت کبر و عطیه عظمی محروم بود و دنیا با هم
 که از هم کلی و جزوی اخذ و بالکلیه عزت حاصل از در خاک جهان بود که بکنت
 و الله است از رفاهین دین واجب الله از او ساخته با برافزین بر زرخش احوال

شاکان خراسان که سبب بعد یافتن بنواغاد فرستاده اند و رعایت
 مشاهده خواجه شایسته و دیگران و بعد از آنکه مقتضای عدالت و انصاف است که فرمود
 در حق این خواجه رعایت فرستاد و در بنای و انقیاد آگاهی و الدبیر لازم و
 که باریک صحنه که در شیره مستوده و در سنی و انچه قدیم باشد که در سبب است
 که در چون بین و بین است که در البیان ملک محبت و عزت است که بعد از شیره و بعد از
 و الفت در ارتفاع و محبت بنیت و شایسته و در بعد و بنوع و در آن که در کوه راه مسجد است
 با هم مضایقه و در آن تذکره یکم که در البیان است که در شیره و در آن که در شیره
 بود که در نظر بر و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 خود و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 الی و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 بنوع و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 محبت و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 مختلف آن و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 نصرت و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 که بعد از آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 ابواب مختلف آن و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر
 نصرت و در شیره و در آن که در محبت و الدبیر آن هم بر کوه و در آن که در محبت و الدبیر

الی زمینها و ارجیای مست سینه اجداد در رعایت قواعد صداقت و محبت
 مراسم مودت باقصی نهایت کوشیدند و حدیث عقیدت حسن ابادت مورد و بوسا
 مرغور بعبه ظهور سینه اجداد از در لیاقت و مدد علم کثیر و اتحاد و
 نامت در زمانهاست عفو و انصاف است این سخن بانه بدی فتنه بود که از
 ایشان حرکتی بر وقت رضای آن بزرگین حضرت است بایا با شکی کرد
 بعد و افواض مغرور است به تخته است ضای خاطر این محبت صافی اولاد را
 است آن که از زور و مضون آن ملتحمس سخن قبول متعلق شده مقام بایا
 آن جماعه که یونان بوشنیده مشوع که در یونان و آن سدا طین مذکوره در مقام بایا
 در آمل بعضی از ارباب عظام را نامزد ملک ایشان که با عانت این محبت و حسن افاضت
 آبا و اجداد آن خاوار نصفت نشان از خواران زمان و نوایران مجنون بوز
 فرورده از جوان سلاطین آن مقام دست اعظام بعوده الوفی اطاع و وزیران
 مستحکم ساخته قدرت و مکننت و مخالف ندارند و موافق همه قدیم و فالان سینه شمران
 بجای آید و لو از مضا عبت بقدیم میرساند و از جاوه مستر و مستقره بخار نر توانند خود
 سهند است محبت و از اوست این دوران تحصیل نموده صافی لوبیت که در وقت
 انعام الحرفه سکند مترات بجان و جهان مضایفه نرا و شرف است مشوق که عمارت
 که درت که از حرکات آید آن کرده بر است غیر خورشید شسته بایا افست و از
 شان از محو کردیم انصاف است ایشان بجهت و احسان مغرور کرد و با عظام این ظاهر شوی که
 میان خود است محبت و اتحاد بر تیره رسید که محال است بایا بر عاریت بایا بایا بایا بایا

در این مقام که یونان بوشنیده مشوع که در یونان و آن سدا طین مذکوره در مقام بایا

فرمان شاه عباس در دفعه بی صوره از قندار جب علی بن زکند چون باشد از حیل و در پیش
ایه بطور حیل جانان کایا و کسرسدس چهارم پنج ششمین این چهارده شوکت
تکلیف در پیشتر و تیرین یافته و بوده و در قضا و در ولایان اعلیٰ و در شطایق
رواق و عظمت و اقتدار این فرمانان اصفا و رضا و کمال فرموده اند و فرموده اند که در این نظام
و نظامنا بر این جلالان ایچرم و معتقدان این آستان محفلت مقیم لکه جوهر و اندوخته و حیل
ایست این بر صمیمت کیمیا نایه واضح و واضح شسته ساعد انبیا صبیح و یار رضا صبیح
سجده کثرت سوره این مثال احوال مالیت و شوکت بنیاد شصت و جلالت مستطاه عالمیاه
افید الامداد و نظام حسین علی بنان کینه است که قطره ابریم بکاران جهانیت باشد و این
عالمیاه شاه عباس فرموده اند ابتدا در خلیف او پیش امارت و حکومت صوره قندار
مالیت و جلالت و مومر الیه اند و در شفق و رحمت از رانی و ششم که بواجب محفوظ
سحر است و نظم و نسق صوره مذکور و در نهایت عبادت امنیت طوق و شوارح بلاد و وضع
دزد و قطع الطریق وضع اجبار و او با شرف قیام و اقدام نوعی نماید که حکمی عباد و برادران
حسین و او را در شرف اگر بوجه محبت مملو و جای خیر چه ذرات اقدس و با حاکم و در پیش
حسین و این تمام خود را در برابر ظاهر سازند و امر از عظام و کلمات تران و عاریان و
راکش بنیاد ان و سادات و ارباب انانی و موالی و جمعیت سکند و متوطنین آنجا است
و شصت بنیاد مومی الیه لکه بطلر سبکی و متیولار بالکستفلا و دانسته او امر و نو امر از
مطیع و متفقا و با شرف و در شرف صلح و سبک او که بر نامه مقرون دولت و در اول
خواهد بود بیرون نرود و در سبک تا کید و در عرش شاه سید

نہایت

نادشاه عباس شاه جهان ایشاه سید رستم نامشاه این از نامداران
 روزگار مد و منسل نشود و فایزنده جهان و دولت اقبال آن در وقت و در عظمت
 و اجل از فضل سلسله اعیان است و استحقاق هر سینه و نژاد است بگوهرات و در
 و در ابد است و مقتضی آنست که در حق تعالی است که هر چه هر دم و بسینه نازد
 در آید صبر میر آن برادر بختان برادر طبع و در دستان خوشتر بیان حال و احوال و مافی الحال
 و آن نام بسیاری از رسم که در می نمودند خود دل که با در هر حکم نامند با شایسته
 اینکه با بر سفارش این جزو اهل خلق نقص است سلطان و کس از اهل حق و مقرر
 ساخته شود و در انصاف و مودت و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق
 نازند و از آنکه از اهل حق و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق
 و بسید این صحنه محبت از اسرار مستقیم که در حق تعالی است و مودت با اهل حق
 اینجانب که بر عرض سازد و از آن در خدمت یافتند و در آن کس خود و مودت با اهل حق
 و از آن در رضای خود و اهل حق که در آن نام و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق
 نماید و خود که در مودت با اهل حق و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق
 نظر و درین و از آنکه در مودت با اهل حق و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق
 بقدر قدر و اعتبار و محبت که بعد از احوال و مودت با اهل حق و مودت با اهل حق

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

22

مغز و ماست و خاک غلت و تکبر بر سر عقل سپاشی که دنیا را بشکند ^{ظلمت}
و بیدار خواجه و در حق شفقت نمودن دولت جاد و ناسخ حق از حق منوط
نصیحت بنده کفتم: تو خواه از سخنم شنید که و خواه لای فرمان عالم علیه السلام
مدار مملکت و دولت بدارش مرا عتق کن آن ملک استنای شیر مر که از سر
روز یک ملک غش بدست فانی که کار شور و خروش باج ستانم و دم
زنگ و فدا و در به و در گشت علیه السلام جان بهاد فرزند ملک با تقاب و خواه
امید و در به طوطی و مشرب و احوال و شاق وصال خود دارند و عمو و طایفه اندر شفق
عجالت خود را محض و معار رساند و در دم و در زم زم شربت و شربت
گردانند: نظم بر و در صبا یک کلمه از ما، خبر ده بیا و فدا و در ما، که خود را در
رسان از حشر بکنند بر بارسان: عیان کرم کردان بود و چون صبا آمد
که از که آب جسد از شوق انقدر رست گفت و خوف سخن و خوف
مهر فرمان جهان شاه بعد از شیر خان شجاع است عیان الله ان عید انیم
لعنات بادش بر امید و در به بر اند که در زمان ظهور از در زشتان
شجاعت و امارت شاه بود و در اجم ساراف و مساز و خان بهاد فرزند جلد
نیات فرزند و در به و در کاه کاغذ و ناصیه دولت قره با صفره خلافت
فروغ و در انبث و مختار جرجانغ فغانان شوکت و تاجدار و راه

[illegible]

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

راه عزیزتر بود و هر دو دولت بیک سعادتمندی آن شهباز بلند پرواز از او بجز
 سایه گسترده و پناه دهنده پیرامون خاطر آن دولت گریستان غلامانند که هر چه در کار
 سرایان به او چون مرغ دل از غصه و آستان خاک در لایحه جفاست تا در غرض
 سینه دار که اهل دل در سینه اش از آتش بی ادب است و خرد و نفس در
 عرش نیست بناله و برابر او ترقا و عفت است که چون شایه ای را او نشنید
 کینه در دراز آید بیکال خشمش سینه سیرین مرغ را بکشد و پلور شود تا غنچه
 نفس نواست که چون زبان نبرد و جبهه جابر سینه و پلور لعل از غلظه خاطر اگر زبان
 بجهت عنایت و در بار صید غنچه مانند مرغ جگر سیم مانده هرگز است و هر زمان
 فاخته آسای طوق محبتش بگردن جان کاه چون بوی بار صید بگریان صید کشیده و الف
 و دمی چون مرغ نیم سبیل با طینش آتشا کرد و ساقش منهد آسای او نشنید
 و زمانی چون بطبع و در شناسی کند اگر فوسس بود نشنید بر سر این سکین پیاکنده آن
 عفت یافت بکنایه که از آسایه جلوه آن طایرس خرام خند و پیرانه اخلاص و غم
 و بوم بدان محفت و ام میوه شود عفت نوازند و جبهه سیرین میوه که درین
 اوقات مرغ مرغ بیکال قدرت خرد که غلظه داشت بر جبهه و سیرین میوه مانده
 در تمام محفت خود از طاقت طوقش بگذشت از آسایه سیاه پوشش و در آرزوی
 که مشکاف از طایرین بر مثل قمر که گویند نفسی که در آن گنبد زبان از آسایه
 آن سیرین آسایه که از آسایه خود نوازند و از آسایه عظیم سیرین میوه آسایه

رقعه محمد عامل و صرت تا کما حق سید مقدر من خط محمد جلی است
و از شست قدر اند از قضا و کسیت بهدوف رسید نه نیز مقدر اند
نور عایت که در قبه نشان فرس فلک کمان چون افست تا در شین فرق
بلور شین از او به عایت محمد عامل و صرت ای عارف کار تربت مکان
خون بگرشسته و صد حلقه کمان خیال است در او سید عا شسته با حبه
نه فکرم که هرگاه بعد از شست فکر سید در خانه کمان سید بلند عرض بود
راست بود و شست نه در سید هر رنگت و از هر چهر فلک شست کند بر امون بود
در او شست سید سید سید سید در حلقه کشت کشت نصیبان که راه و شست
بلکم که کمان سباه و در ام زه به تخمین سیر است و در فقس کشت سید سید
شست نیز جاست تلخی لایم سید و تاب فلک سید از کار هر لایم احوال کردین و سید
نور و سید کشت کشت سید سید سید کمان شتاب است از احوال که جلوه شینان کشته
خیال سیدان و بدین فل چون کمان در خانه شست و سید بود کمان سید که
سخن سید رفته از افواج معانی خود چون تر اول زه کشت سید فلک در شست حرف
طلب سید و تر کشت نمودن و چون وفادرس و خواش سید عا شست و سید
رشتان سیدان کشته سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید
و کذا طبیعت و اند حرف محمد زون در سید سید سید سید سید سید سید
فصله افتد که کمالش هرگاه و در شتابان شست اند و در سید سید سید سید
اوج جلوه خود سید و ناچار شست سید سید سید سید سید سید سید سید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فقد كان من ربحه على ما كان في هذا السنين

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

ما عرفت من الطرود والتم ان اردت ان كنت انتم ما عرفت من

[illegible]

۱۰

[illegible]

عالمی مسلمانان: یزید و حجت العالیان را بترقیم تم حجت بنیم برادران

محمود العالیان: میگویم که بعد از این امر بود استند و حضرت یزید انور و ملا صاحب

مناجیه و غیره میخواندند و در وقت شب آن مشایخ را از دور میخواندند و از آن

دوران باز برکت و در آن حضور داشتند که در آن ایام یک روز از قریه و در

او طواف حاکم و قول میاید و در باب احوال عیالات و احوال

چنین احوال میفرمودند و در آن زمان که در آن ایام بود که در آن

در آن وقت که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

نقش طلب و اولاد و غیره و در آن ایام بود که در آن

چندین فرسخ که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

بر این ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

و در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

و در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

و در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

و در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

و در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن ایام بود که در آن

Handwritten text in the top right margin, likely a title or header.

Handwritten text in the bottom right margin, possibly a signature or date.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of script.

[illegible]

Handwritten signature: *James M. Smith*

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a letter or document, written on aged paper. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be part of a list or enumeration. The handwriting is cursive and characteristic of the Urdu script.

از سید آقا میرزا محمد علی بن محمد علی در سنه
تخلص نامه و خوشنویسی که با کمال مهارت و دقت
و اندیشه و تبحر و فراخ اندیشی و عمق نظر و بصیرت
در علم ادب و تاریخ و جغرافیه و فقه و اصول و احکام
اصول عاقلانه منقول از سایر احادیث و تفاسیر که در دسترس
موجود است به تصنیف و تدوین فرموده است و این کتاب را
که یکی از مهم ترین آثار علمی و تاریخی و جغرافیایی است که در این
صومعه تقدیم به مراجع و معتمدان و صاحبان است و از هر جهت
از حدوت و حور و مآثر و مشهور و ملایم نام نهاده و تصدیق دارم
به خرد و زهد و عبادت و تقوی و کمال سعادت و شرف و اقبال و رفاه
میسانم تا در راه دانستن و فهمیدن و رسیدن به عرض خداوند متعال
محمد رضا خان قزوینی در سنه مقدس ثانی و چهارده صد و سی و یک
الکریم روز دوشنبه الحاق فی سبیل اللغو باشد و بستان خیانت نیشابور
و اگر چه محاکمه و مجرمیت است اما در آن روز و ماه از او بیرون آمد
و بعد از آنست که خیانت کرده و مستحق عقوبت و مجازات و تنبیح و توبیخ
است و بدین جهت از ابواب و دروازه های شهر و بلاد و دیار

۱۰۴

[Faint, illegible handwritten text]

سید محمد علی حسینی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

مجلسه اول

اردو پریکٹس

در فن و بیان کردن اینها از این روست اگر غلط کنیم در معادله اعتبار مطلقا بر هر حال
باشند و بار صحت و کمال عقل و نفس فریم بود که در ظاهر علم و دانش و فن و
با کمال از عافیتش و این فن و اندیشه را از اینست که در این فن و اندیشه و این فن و
از اینست که در این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
ما آید و کردید و چون تبار از اینست که در این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
با دل و کمال و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
شاید هم پس و در این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
باید و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
سکین و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
هر حرف و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
که با این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
که چون این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
از شکل و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
شور و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
کشته و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
جدید و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
از جانب و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و
نظا که این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و اندیشه و این فن و

عنوان بیاض این ماده موجوده اقسام سخن نگارند و در این مجموعه
از رفته از بیاض او عارض چند عامل سوخته از سواد او شده و این مجموعه
مجموعه است از الفاظ و کلمات و این بیاض مل سواد است از رفته و حسیله
حور این سوادش را که ملائیکه بیاض و در نهانند بجا است و بیاضش
بر سواد وین جاد و در این طالع القطاع سواد و در وقت لطف و شمس
افق و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت
است و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت
ما شتاب جهان است و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت
در کتب این اصحاب الیقین و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت
که در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
کافی و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
طالع طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
به هم که در کتاب خدای تعالی و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت
ریاضین است و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
را با بیدار است و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت
و در وقت طلوع است و در وقت شمس از افق و در وقت طلوع است و در وقت طلوع است و در وقت

[illegible]

برین

عندک و جلیقش آرد در زلف و شش و در سخن شادمانی ز تو بر و اس کوار سخن در میان
تو و بیاید مجموعہ نقل تا نو بدوش طوطی سخن تنم بلبل حال و بیاید بوسان
مسغیہ معرفت و لطم طوطی مقال صاحب کواکان بیاض حقیقت محمد صالحی است
که طوطی و حمام زمانرا بجز نیست و در انبیا و حج مسافرت و قصیدہ انتظام جهان طوطی
مضمون منقبت سلطان اولیا و حضرت یزدان حضرت یزدان در آن مکرر تحقیق ظاهر است
که کمال ستایش حضرت احدیت با بقوت با طریقت نتوان شد و از نو بیان
یخچای حواس معراج کویای نباشد نتوان رسید و در بیست و یک مرتبہ در آن
خیال و بحث است که سخن از کائنات این مورد و غایت و کمال و کمال و کمال و کمال
جایک و از غایت غایت تو جنت بر آید و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
کلمتہ بسیار دقیق است و سخن زیارت و دامن عزیز است و کلام طوطی و کلام
آن که بعد از طوطی این و در حضرت اخوان و بعد از طوطی و کلام و کلام و کلام
این اوراق معجزه سواد بر جلد ساقم و داغ غایت خلد بلبل و راجع الی باب ششم
روایع اوصاف این کلمتہ است و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
نقد و احوال و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
ضمیمہ از بہار سنن معجز و تخیل است و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
رتبہ ایست از سخن حرف کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
برگزین اعتبار هر که در کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام

و کلام و کلام

[illegible]

اینکه جمیع ارج او را تمام شد و ملک او مطلق شد و صاحب نام و جزئی او پیشه در راه و ملک او
خود رسید و قمار که هنگامه بود اندر زده افتاد و جمیع مال او در شش اریتم روز نام رسید و در وقت
از مجلس آمد و در میان و با دو آتش میزد و دید که از آن سمرقانی و از آن شوکت که از آن مانتی
هر سه آید و از دست ملک آنرا بهر راه و در راه میزد و باز در خفا و ملک مانتی و قمار
او که از آن و در دست نشاند و چون از سمرقانی آمد و در دست و در میان و در میان و در میان
جمیع و در میان و از آن صاحب ملک آن اریتم نیز مالی است این یکدیگر از آن در شش و در میان و در میان
و طوایف و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
و بحری و جمیع و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
چنان که کار میکرد که در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
از شمع از میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
به سلاطین و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
از میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
شماره و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
او که از آن و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
مال و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
اندیشه و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

حاج

۱۳۹۵

عقد شده بر این
کسی همان کف نام

مسو گشته به اختیار و زبان اهل بیان گذشت که احادیثی باین خود و بعلیه از مسیح
بر کلاه کار خود و واقع و محقق آن حضور بر خود داخل از نامه و الد و در وقت تقرب
نزد خود حقیقت که خود بر غیر رسانیده لاجرم هر این که کار را به مقام آخر قوت یافت
مجموعه است و نمایندگی نیست و جهت آن میزد که حضرت است و حقیقت
میزبانان را باین غیبت و درین غایت و استنباط و منصفی است و درین
حسن و امان و صلح ظاهر است که این خبر غالی نام و در ظاهر و در حقیقت
و حضرت خود است و عظیم است و درین غایت و استنباط و منصفی است و درین
و درین بعد از آنکه هر یک از اینها را مستور یا فانی میزد
مستور یا فانی است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
بجند و از اینها است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
انجام و در اینها است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
شد و اینها را مستور یا فانی است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
جواز است و اینها را مستور یا فانی است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
آدم است و اینها را مستور یا فانی است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
علاقمه است و اینها را مستور یا فانی است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
و اقوال و بول و از اینها است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی
چیز و از اینها است و اینها را تفصیل است و هر یک از اینها را مستور یا فانی

آنچه در اینجا میسر بر افاضه حاجت شریک اضافه فرمایم و در اسم این
در اینجا بگویم که این امر آن ملایم که فکر کنند که هر چه حاجت از
خدا فرود و حاجت از خدا برود از این بقیه صون محمد الله
بدست افتد و بقطعون ما امر الله به ان یوصل و یفصل
فی الارض اولیک هم العاصرون مع ذلک و شاعرا
فمن و انفسه اربع و بیست و یک کلام ملایم نظام میگرد و در حقیقت
بنحو این حرف از آن قصه شریک حاجت و بیست و یک کلام ملایم نظام
شعر در شریک حاجت که عارف دروغ گوید که او را دروغ گویند
اما دروغ گویند شریک حاجت که عارف دروغ گویند که او را دروغ گویند
ولو البقیه عاذیر و الرخا و خور و کور که در امور شریک حاجت
و علاج انتعاش معطل که در حال بسیار است و خلی بنده اولادین
مجبور به دروغ از شریک حاجت و دروغ گویند که او را دروغ گویند
جاریه شریک حاجت از باران که در حال انتعاش و دروغ گویند که او را دروغ گویند
خری و شریک حاجت از باران که در حال انتعاش و دروغ گویند که او را دروغ گویند
از خور و شریک حاجت از باران که در حال انتعاش و دروغ گویند که او را دروغ گویند

[illegible]

قوت در طلبت بخواه که هر از اینها را نیست از او صفت صفت و صفا
و در این بیستی ده خود که در حدیث آمده که اگر کسی این شان خیال بخارد و در
کمالی باشد برین نزدیکی که از اینها منی در خلق از او شایسته است
بیکان نظر بفرم از آنست که در این نزدیکی خیال باور خود خود را به هر حال رساند خود
و خود را که خاصه مزاج و مزاج که در حدیث از اعضا طریقت و الا است محرمه را
التخصیص و در این آنکه که همه احیاء از این متفق شوند باینکه بیانی منطوق و ملحوظ
نماند از یاد حضرت به که در صوفی که در صوفی رفیع و در مکرر را که صحنه
نماند که عجب و لطیف بود و نزدیک انداخته بر مریدان ایشان به اینها و از آن
نمود و با انواع تراشها سر از صاف بریا جان از اینها از خود و از خود است
که تا کنون فکرت نیکنی فام اینها است که در هر یک از اینها تا رسیده انفعال
نعمها و در ادم او است که تا کنون از این که یکا جنبش کلید است از مردم
که تا کنون و در اینها بر توکل و بیرون تا زبده را فرستاد و او تو که بر بیعت و این
نعمات اند که باین این کلیدی روح افراست که در کشید از اینها فایده ایسان است
مقامات از سر اینها بر سر و جان بر اینها و اینها بر سر و اینها بر سر و اینها
و حکام آن خطه که در اینها بر سر و اینها بر سر و اینها بر سر و اینها بر سر و اینها

[illegible]

الحمد لله

عوض رخی شد که با او غم و بر صفا اصف جاه بود که در شکرت خدایت عظیم
 عظمی است بخت بخت جزا نماند بدار نیست بر سر لغو و راه سر و در خط
 شتوانه جهان آن امیدوار و در حق شدت بر بار بر سر ما بهما آید بایه
 انداخت و از بدعت بود استمر خفت بر خند شبنم رویش تن عالم
 عام بفراموشی طبل حمله زلفت آتایه رکت ایسم اعظم کریم آن اصف چشم
 شوالست مستورا که عید و این قد و بر خاطر عمر و فرزند آتایه امید آید
 آراست که با دور شکرت زبانی مقال لعل لاجر بماند و عمر و اقبال اشتغال
 و دشمن تو به جویند خبر به آسار و راه و سر شکرت و عاقل و ایمان
 از غم زبر را بجای رایت دولت فتح و ظفر بدست زبانی به جبار بالشت غم
 ز خشت شمس تو با و نه جلیس نسیم تو عزت به مقیم که بر تو خیزد بسیار اوج امارت
 نصیب بخت تو بکار و حفا که او رکت شینان بایه رمانست و صبر زبانی از رتبه
 امارت تو به عفو شرف آتایه شمس شمع است حیدر و فرق و مبارک
 انشان الدقی او سر کند رست به در ارفع و ظفر مانع غار استخوان
 و بیو شسته و زشت است به بد و ظفر و چاکر انشان هم قدم با دام بهرام جوی و عفو

از خاک نموده غلام آجوبی فرزند ورام بخوابد و عدام لعل کردی از دست
شیر نغمه تا میر مجاهد بن فعل و دانش و عروس قزاق و زنگ قانون کیش
خان دلیران میدان نیز در کتبت و در آن کتبت فعل و دست عادت و در کتبت
سپاهم هزاران ابدید برادر مانند نالان معرکه نیست بر عیبت ایستاده منتقل
تفتاب رعد آتشک در خن کارزار و چشم با شرف و طبعی از بی روی
کبر و کار طراکه کسب از شرف سنان و غیره کلام سینه هوش با بار و از معصوم
و بعد بر کز داغ پاشیده که در البرز نیست تبریزی هوش با جرم خنایی
سما کجا پنج و هم شوکت است عیبت نیز فرستنی بلکه نراسکند و اما
در حالتی که نایر است شیان تما و صفود زبانه منبر و در دل تعطش منور
آب حیات غیر بر ابر چشم قدح موسر چون کوشش زنده دارد و اعدا در بر
ناله خروشت این و در سدر بارگاه هوش بر باد این جان بیار و در نوحه که
کام و دین جان کمال تفنگی ز فاسخه خورشاد و حال است و کفی با شیشه
که کمر نشیند بن حال طایر روح این خبر کمال از نفس عشر عزم روز غم و لکن
بقول آیه است شمشیر خورشید در آسمان را تا ناله نفس و نظر بر است
در شرف نفسی که روز هر است که اگر بد و دست این و نغمه و بعد و حضور چنین زوشت
و بر لبها است من نیست که کوس جان باز زنده نواخته و کلام و لکن نیز که درون
از نغمه نبات از نغمه است در کعبه الی و الی تا به کتب و مرغ به و طوطی و کباب

[illegible]

1939

[illegible]

ما بعد
از عهد اصفهانی
در این کتاب
نقش
بارتاریخی
صد ساله
را با جزئیات
زیاد

[illegible]

144 U.S.

[illegible]

[illegible]

نیم سوز و دلخیزش و باران چشمت که از غم و غمایت هر غمایت است
شده انداخته است باقی نشانه غایت حرارت و در احوال شمع و در آنجا و در آنجا
این بار بار غم و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
و این بار بار غم و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
این بار بار غم و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
شدن دایم که نوحه گشتند و غم و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا
شدن غم و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
آفتم آلام و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
سجایم که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
اشن و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
راحت از غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
کام و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
بزدل و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
مخالف و غمایت است که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

18. 12. 1891
 19. 1. 1892
 20. 2. 1892
 21. 3. 1892
 22. 4. 1892
 23. 5. 1892
 24. 6. 1892
 25. 7. 1892
 26. 8. 1892
 27. 9. 1892
 28. 10. 1892
 29. 11. 1892
 30. 12. 1892
 31. 1. 1893
 32. 2. 1893
 33. 3. 1893
 34. 4. 1893
 35. 5. 1893
 36. 6. 1893
 37. 7. 1893
 38. 8. 1893
 39. 9. 1893
 40. 10. 1893
 41. 11. 1893
 42. 12. 1893
 43. 1. 1894
 44. 2. 1894
 45. 3. 1894
 46. 4. 1894
 47. 5. 1894
 48. 6. 1894
 49. 7. 1894
 50. 8. 1894
 51. 9. 1894
 52. 10. 1894
 53. 11. 1894
 54. 12. 1894
 55. 1. 1895
 56. 2. 1895
 57. 3. 1895
 58. 4. 1895
 59. 5. 1895
 60. 6. 1895
 61. 7. 1895
 62. 8. 1895
 63. 9. 1895
 64. 10. 1895
 65. 11. 1895
 66. 12. 1895
 67. 1. 1896
 68. 2. 1896
 69. 3. 1896
 70. 4. 1896
 71. 5. 1896
 72. 6. 1896
 73. 7. 1896
 74. 8. 1896
 75. 9. 1896
 76. 10. 1896
 77. 11. 1896
 78. 12. 1896
 79. 1. 1897
 80. 2. 1897
 81. 3. 1897
 82. 4. 1897
 83. 5. 1897
 84. 6. 1897
 85. 7. 1897
 86. 8. 1897
 87. 9. 1897
 88. 10. 1897
 89. 11. 1897
 90. 12. 1897
 91. 1. 1898
 92. 2. 1898
 93. 3. 1898
 94. 4. 1898
 95. 5. 1898
 96. 6. 1898
 97. 7. 1898
 98. 8. 1898
 99. 9. 1898
 100. 10. 1898
 101. 11. 1898
 102. 12. 1898
 103. 1. 1899
 104. 2. 1899
 105. 3. 1899
 106. 4. 1899
 107. 5. 1899
 108. 6. 1899
 109. 7. 1899
 110. 8. 1899
 111. 9. 1899
 112. 10. 1899
 113. 11. 1899
 114. 12. 1899
 115. 1. 1900
 116. 2. 1900
 117. 3. 1900
 118. 4. 1900
 119. 5. 1900
 120. 6. 1900
 121. 7. 1900
 122. 8. 1900
 123. 9. 1900
 124. 10. 1900
 125. 11. 1900
 126. 12. 1900
 127. 1. 1901
 128. 2. 1901
 129. 3. 1901
 130. 4. 1901
 131. 5. 1901
 132. 6. 1901
 133. 7. 1901
 134. 8. 1901
 135. 9. 1901
 136. 10. 1901
 137. 11. 1901
 138. 12. 1901
 139. 1. 1902
 140. 2. 1902
 141. 3. 1902
 142. 4. 1902
 143. 5. 1902
 144. 6. 1902
 145. 7. 1902
 146. 8. 1902
 147. 9. 1902
 148. 10. 1902
 149. 11. 1902
 150. 12. 1902
 151. 1. 1903
 152. 2. 1903
 153. 3. 1903
 154. 4. 1903
 155. 5. 1903
 156. 6. 1903
 157. 7. 1903
 158. 8. 1903
 159. 9. 1903
 160. 10. 1903
 161. 11. 1903
 162. 12. 1903
 163. 1. 1904
 164. 2. 1904
 165. 3. 1904
 166. 4. 1904
 167. 5. 1904
 168. 6. 1904
 169. 7. 1904
 170. 8. 1904
 171. 9. 1904
 172. 10. 1904
 173. 11. 1904
 174. 12. 1904
 175. 1. 1905
 176. 2. 1905
 177. 3. 1905
 178. 4. 1905
 179. 5. 1905
 180. 6. 1905
 181. 7. 1905
 182. 8. 1905
 183. 9. 1905
 184. 10. 1905
 185. 11. 1905
 186. 12. 1905
 187. 1. 1906
 188. 2. 1906
 189. 3. 1906
 190. 4. 1906
 191. 5. 1906
 192. 6. 1906
 193. 7. 1906
 194. 8. 1906
 195. 9. 1906
 196. 10. 1906
 197. 11. 1906
 198. 12. 1906
 199. 1. 1907
 200. 2. 1907
 201. 3. 1907
 202. 4. 1907
 203. 5. 1907
 204. 6. 1907
 205. 7. 1907
 206. 8. 1907
 207. 9. 1907
 208. 10. 1907
 209. 11. 1907
 210. 12. 1907
 211. 1. 1908
 212. 2. 1908
 213. 3. 1908
 214. 4. 1908
 215. 5. 1908
 216. 6. 1908
 217. 7. 1908
 218. 8. 1908
 219. 9. 1908
 220. 10. 1908
 221. 11. 1908
 222. 12. 1908
 223. 1. 1909
 224. 2. 1909
 225. 3. 1909
 226. 4. 1909
 227. 5. 1909
 228. 6. 1909
 229. 7. 1909
 230. 8. 1909
 231. 9. 1909
 232. 10. 1909
 233. 11. 1909
 234. 12. 1909
 235. 1. 1910
 236. 2. 1910
 237. 3. 1910
 238. 4. 1910
 239. 5. 1910
 240. 6. 1910
 241. 7. 1910
 242. 8. 1910
 243. 9. 1910
 244. 10. 1910
 245. 11. 1910
 246. 12. 1910
 247. 1. 1911
 248. 2. 1911
 249. 3. 1911
 250. 4. 1911
 251. 5. 1911
 252. 6. 1911
 253. 7. 1911
 254. 8. 1911
 255. 9. 1911
 256. 10. 1911
 257. 11. 1911
 258. 12. 1911
 259. 1. 1912

Handwritten signature or name.

تو بصره را بهر که است از آنکه ایام و حال خود را
مکن درین فصل که در این فصل بعد از هر فصلی است
فکرم با و فکرم با یک است از او نصارت استوار و همه خوشن
و نهات از ملک که در دست و در حقش توان گفت به آن میرا است
انجام از هر صبح که کل سال و دوازده ماه از آن خود میگذرد
ماه که طراوت بخش غایت بسیار است و در هر روز از آن
لیونج باز خدایند باشد که به ایمان خویش باشد و طراوت چشم بسیار
به لاله عدل از خوشن با نیک اندر کلام این صلوات بر سر و چشم
رضمن مالی ایام و مستقیم است و خوشگوار جزویاد کار و دوایز نو است و صلوات
در شمار الحاح علی ایام و مستقیم است و دوایز نو است و دوایز نو است
از ضمیر انبیا و حکماء است از انظار حقیقت همان خود است و شمع
سود مرعیه را از زیر زانو است و در هر روز از آن خود میگذرد
وقت گذشتن از دنیا است و در هر روز از آن خود میگذرد
بروفاست از آنکه و الله قدر است و الله عز و جل است و خداوند
فرمان دهد و صدق و وفایت که در هیچ کجا نیست و در هر روز از آن خود میگذرد
پدید آید از دور و نام و نشان است و در هر روز از آن خود میگذرد
سود و در وقت که کافرانند که در هر روز از آن خود میگذرد
بروفاست از آنکه و الله قدر است و الله عز و جل است و خداوند
فرمان دهد و صدق و وفایت که در هیچ کجا نیست و در هر روز از آن خود میگذرد

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أجمعين

